

LAPINKÄVIJÄ

Nro 157

Rakkaudesta retkeilyyn

Päämäärä Päältsastugan näkyä jo.

www.lapinkavijat.fi

HELSINGIN SEUDUN
LAPINKÄVIJÄT RY

4/2019

LAPINKAVIJA

Jäsenlehti 157 4/19

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
helmikuun puolivälissä, toukokuun
puolivälissä, syyskuun alussa ja jou-
lukuun alussa

Vastaava toimittaja: *Raimo J. Kumpu,*
tiedotustk(at)lapinkavijat.fi

Tiedotustoimikunta: *Reijo Blomberg,*
Raija Hentman, Sakari Palo,
Soile Taskinen

Taitto: *Sakari Palo*

Ilmoitukset:

1/1 sivu 200 €
1/2 sivua 110 €
1/4 sivua 60 €

Neljästä peräkkäin julkaistusta sa-
masta ilmoituksesta veloitetaan vain
kolmen hinta. Mediakortti osoittees-
sa, www.lapinkavijat.fi

Kansikuva: Päämäärä Pältsastugan
näky jo.
Raija Hentman

Aineisto: seuraavaan lehteen
15.1.2020 mennessä *Sakari Palo,*
lehti(at)lapinkavijat.fi

Painopaikka: Offset Lindström Oy,
Höyläämötie 3 A, 00380 Helsinki,
(09) 586 02550

Pankkiyhteys:

Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille.

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut 1999
Välinevuokrat 123
Kukasmajan käyttömaksut 1025
Goados-kodan käyttömaksut 1038

Olemme Facebookissa

Helsingin Seudun Lapinkävijät

Olemme Instagramissa

[helsinginseudunlapinkavijat](https://www.instagram.com/helsinginseudunlapinkavijat)

www.lapinkavijat.fi

ISSN 0788 - 625X

Sisältö

3	Pääkirjoitus	30	Ruijan polulla
4	Toiminta		Laanila-Kiilopään tie
10	Loma	32	Pässejä tunturissa
13	Matkojen peruutusehdot	35	Tietoaivi
14	Ajankohtaista	37	Kirjareppu
16	Toimintakalenteri	39	Rinkan pohjalta
18	Menneitä	42	Yhdistystiedote

PKIRJOITUS

Keväällä Karjakaivolla suoritettiin luteiden torjunta lämmöllä. Saimme torjunnalle kahden kuukauden takuun. Takuuajana eikä heti sen jälkeenkään havaittu luteita. Toivoin ja uskoin vahvasti, että ongelmasta oli päästy. Elo-syyskuun vaihteessa alamajalla kuitenkin havaittiin luteita. Kovasti on asiasta tietoa hankittu, ja nyt näyttää siltä, että perinteisen hirsirakennuksen luteiden torjuntaan ei ole täysin varmaa, nopeaa tapaa. Luultavasti joudumme pitämään takkatuvan suljettuna kaksi vuotta. Tässä ajassa luteet kuolevat nälkään ja luteiden esiasteet tuhoutuvat.

Perinteisesti vuoden viimeisessä lehdessä on seuraavan vuoden toimintasuunnitelma. Toiminta on pitkälti samansuuntaista kuin aiemmin, jotain vähemmän suosittuja tapahtumia on jäänyt pois. Mielenkiintoista toimintaa löytyy kaikille ulkoilusta ja luonnosta kiinnostuneille: retkiä, vaelluksia, kursseja, kerhoiltoja ja yleisötilaisuuksia. Järjestävät tahot ovat innostuneita, taidokkaita ja verkostoituneita. Tilaisuuksiin kannattaa ehdottomasti mennä! Vaikka joku aihe saattaisi vaikuttaa itsestä hieman kuivalta, niin hyvä vetäjä nostaa asian kiinnostavaksi.

Saunomiskäyttöön tulee jatkossa pieniä muutoksia. Osin takkatuvan sulkemisen vuoksi, osin jäsenistön toiveesta. Nyrkkisääntönä saunomiseen: pukuhuone on ulkona ja peflettiä lukuunottamatta kaikki vaatteet ja tekstiilit jätetään ulos. Keskiviikkoisin on perinteinen sekasauna. Viikonloppuisin, talkoissa ja tapahtumissa on vuoroihin jaettu, hieman pidempi saunomis aika. Naisten saunat pysyvät naisten saunoina. Ajankohtaista osiosta löytyy lisää tietoa.

Ulkoilu kiinnostaa ihmisiä ja kansallispuistojen kävijämäärät nousevat. Pidetään omalta osaltamme huolta, että hyvät retkeilytavat leviävät myös uusille retkeilijöille!

Lopuksi mainittakoon, että Suomen kolme suosituinta kansallispuistoa ovat Pallas-Yllästunturin, Urho Kekkosen, ja Nuuksion kansallispuistot. Näistä kahdessa yhdistyksellämme on tukikohdat, joita kannattaa hyödyntää.

Markus Pyhälä

JOULUKUU

JOULUKUU

JOULUKUU

JOULUKUU

La 14.12. klo 10–17 Talkoot, joulusauna ja puuro Karjakaivolla

On lunta maassa tai ei, talkoissa ahkeroineet kokoontuvat vielä vuoden viimeisiin talkoisiin. Joulukoristeet otetaan esille ja tupaa somistetaan joulukuntoon. Ulkonakin voi löytyä tekemistä. Iltapäivällä mennään saunaan ja kokoonnutaan ylämajalle joulupuurolle ja kahville/teelle.

Vastuhenkilö: *Kaisa Peuramäki*, 050 353 763.

TAMMIKUU

TAMMIKUU

TAMMIKUU

TAMMIKUU

Ma 6.1. klo 14–16 Loppiaissauna Karjakaivolla

Pukuhuoneena toimii saunan pressulla suojattu terassi tuvan ollessa toistaiseksi poissa käytöstä. Loppiaissauna on yhteissauna. Maksu 2 € lämmittäjälle. *Harry Smeds*, 050 357 0993

Ke 15.1. klo 17.30 Otsalamppuretki Sipoonkorpeen

Kokoontuminen Tasakalliontien parkkipaikalla Tasakallion parkkipaikalta Sipoonkorven kansallispuiston eteläosassa alkaa Storträskin rantaan vievä esteetön reitti. Me lähdemme kiertämään pidempää polkua otsalamppujen valossa ja päädymme Storträskin rannalla sijaitsevalle keittokatkselle evästelemään. Varustaudu säänmukaisesti, varaa pikkureppuun hyvät eväät, lämmin taukovaate ja istuinalusta sekä kunnon valaisin, jossa virtaa riittää. Kuljettava matka on noin 3,5 kilometriä.

Omalla autolla saapuvat voivat näpytellä navigaattoriin Tasakalliontie, Vantaa. Julkisia käyttäville tiedoksi, että Haku-nilasta klo 17.10 lähtevällä bussilla 719 ehtii mukaan. Huomatkaa, että Mäntykummun ja Nybyggetinkujan välillä bussi pysähtyy tähän suuntaan kuljettaessa pyydettyäessä. Kertokaa kuljettajalle jääväne pois Trollbergan traktorimuseon kohdalla. Siitä pitää kävellä vähän matkaa tulosuuntaan ja kääntyä Tasakalliontielle.

Ilmoittautumiset *Raija Hentmanille* viimeistään maanantaina 13.1.2020 mieluiten sähköpostitse [raija.hentman\(at\)nic.fi](mailto:raija.hentman(at)nic.fi) tai toissijaisesti tekstiviestillä numeroon 0400 380 606.

Ke 22.1. klo 18.00–20.00 Yleisötilaisuus: Lapin seidat ja saamelaisten pyhät paikat

Keskustakirjasto Oodi, Kuutio-Sali

Ukonsaari, Taatsin ja Somaksen mahtiseidat ovat tunnetuimpia muinaisten saamelaisten palvospaikkoja. Myös Utsjoen kolme Áilegas eli Ailigas-tunturia ovat pyhiä paikkoja. Mutta seitoja ja pyhiä paikkoja on runsaasti ympäri Lappia. Saamenkieliset paikannimet antavat vinkkiä, kunhan tietää mitä sanat merkitsevät.

Juha Pentikäinen jos kuka on oikea henkilö johdattamaan meidät tähän menneeseen maailmaan, joka kuitenkin elää nimistössä ja tarinoissa, seitojen koloihin piilotetuista uhreista päätellen myös mielissämme. Hän on kansainvälisesti tunnettu ja arvostettu uskontotieteilijä, Helsingin yliopiston uskontotieteen laitoksen emeritusprofessori sekä Lapin yliopiston ja Pohjoisen kulttuuri-instituutin pohjoisen etnografian professori.

Tämä yleisötilaisuus on ainutlaatuinen mahdollisuus perehtyä aiheeseen ja samalla hankkia myös joitain kirjoja *Juha Pentikäisen* kymmenistä julkaisuista.

Vastuuhenkilö: *Raija Hentman*, 0400 380 606, [raija.hentman\(at\)nic.fi](mailto:raija.hentman(at)nic.fi).

La 25.1. klo 14–16 Lauantaisauna Karjakaivolla

Karjakaivon saunan löylyt kutsuvat taas. Saunavuorot on jaettu, ja ylämaja on lämpimänä vuoroaan odottaville.

Muista ottaa mukaan pyllynalunen ja pieni istuinalusta jalkojen alle. Alustan päällä on mukavampi pukea. Avantokengät tai –sukat pitävät jalat lämpiminä matkalla pulahtamaan.

Vastuuhenkilö: *Ari "Juissi" Saarinen*, 0400 620 595.

HELMIKUU

HELMIKUU

HELMIKUU

HELMIKUU

La 1.2. Uusien jäsenten tapahtuma – Lapinkävijät ja tukikohtamme tutuiksi.

Klo 10.10 lähdemme Haltian edestä Karjakaivolle tutustumaan lapinkävijöiden toimintaan ja tukikohtiin. Bussi 245 Espoon asemalta lähtee klo 09.40 (tarkasta aikataulua!).

Opatetulla matkalla Haltialta Karjakaivolle tarvitaan keliin sopivia varusteita. Karjakaivolle voi saapua myös omin neuvoin. Kartta ja kompassi mukaan! Ohjelma Karjakaivolla alkaa noin klo 11.

Karjakaivolla laitamme saunan lämpenemään ja harjoittelemme mahdollisesti puuttuvia, mutta tukikohdillamme tarpeellisia taitoja. Tämän jälkeen syömmme hernekeittoa. Omat ruokailuvälineet mukaan! Jos haluaa muuta evästä, niin mieleiset eväät mukaan. Hernesopan jälkeen keitetään kahvit ja kerrotaan Lapinkävijöistä, Karjakaivosta ja Kukasjärven tukikohdistä. Ota oma kahvikuppi mukaan!

Kahvien ja turinoiden jälkeen opetellaan tarpeen mukaan lisää tukikohdilla tarpeellisia taitoja ja saunotaan osallistujien lämmittämässä saunassa. Muista pyyhe ja pefletti!

Paluumatkalle tai sisätiloihin saattaa tarvita otsalampun. Ilmoittaudu uusien jäsenten tapahtumaan 16.1. mennessä! Kerro myös haluatko hernekeittonsi kasvis- vai lihaversiona! Ilmoittautumiset ja lisätiedustelut: *Markus Pyhälä*, markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi tai 040 419 0967.

Ke 5.2. klo 18–20. Kerhoilta: Nuuksion uusin retkeilyopas: luonto, reitit ja kohteet

Keskuskirjasto Oodi, Kuutio-Sali

Kaikille avoimessa yleisötilaisuudessa, *Tommi Sirviö*, helsinkiläinen maantieteilijä (FM) ja Calazon ”Nuuksion retkeilyoppaan” kirjoittaja, esittelee kattavasti Nuuksion retkipolut, luontopolut ja yhdyspolut sekä kertoo Nuuksion luonnosta ja luontokohteista.

Tommille ovat retkikohteina tulleet tutuiksi vuosien varrella yhtäläillä lähiluonto, eteläisen Suomen suojelualueet, Lappi kuin Himalajakin.

Esityksessä käydään läpi lukuisia reittiehdotuksia, jotka kattavat kansallispuiston lisäksi sitä ympäröivät ulkoilualueet. Pyöritkö Nuuksiossa aina samoja reittejä pitkin vai etkö ole vielä käynyt siellä, tule kuulemaan ja inspiroitumaan Nuuksion luonnosta ja lukuisista reiteistä.

Tilaisuuden jälkeen on mahdollisuus ostaa ”Nuuksion retkeilyopas” -kirja.

Vastuuhenkilö: *Marina Koskelainen*, 040 029 1550

La-su 8.–9.2. Nuku talviyö metsässä

Tässä kaikille avoimessa tapahtumassa tarjotaan mahdollisuus tutustua talviretkeilyyn konkareiden seurassa. Urjan nuotio paikalle Nuuksiossa nousee telttakylä, josta voi varata joko itselleen nukkumapaikan tai kaveri(e)nsa kanssa koko teltan. Makuupussit, alustat, keittimet, muut varusteet ja ruoat osanottajat tuovat itse. Ilmoittautuneille annetaan varusteluettelo pakkaamista helpottamaan sekä vinkkejä siitä, mistä puuttuvia varusteita voi vuokrata tai lainata. Varusteiden puute ei ole este osallistumiselle.

Joukko opastetaan leiripaikalle joko hiihtäen tai lumikengillä liikkuen. Ohjelmassa on talviretkeilyyn liittyviä tietoiskuja, pikkuretkiä lähiympäristöön, lätynpaistoa ja nuotioturinoita. Tarkemmat tiedot ja linkki ilmoittautumislomakkeeseen löytyvät tammikuussa osoitteesta lapinkavijat.fi > Tapahtumat.

To 13.2. klo 18–20 Yleisötilaisuus: Musta pilvi mullottaa, savenharmaa sataa?

Keskustakirjasto Oodi, Töölönlahdenkatu 4, Helsinki
Maijansali, 1. krs

Pitääkö otsikko paikkansa? Sään muutosten tarkkailu on tärkeää kaikille luonnossa liikkuville. Meteorologi *Lea Saukkonen* Ilmatieteen laitokselta kertoo meille, mitä retkeilijä voi pilviä ja muita taivaan merkkejä tarkkailemalla päätellä lähiajan säästä. Tilaisuus on kaikille avoin ja maksuton.

Vastuuhenkilö: *Sirkka Leppänen*, 050 346 5876,
[sirkka.leppanen\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:sirkka.leppanen(at)lapinkavijat.fi).

La 22.2. klo 10–16 Puutalkoot ja sauna Karjakaivolla

Vedetään ahkioilla puita lähemmäs majoja tai pilkotaan jo siirrettyjä puita. Mukaan eväitä, osallistujille tarjotaan lämmintä soppaa ja kahvit. Jaetut saunavuorot.

Vastuuhenkilö: *Matti Miettinen*, 040 502 0724.

MAALISKUU

MAALISKUU

MAALISKUU

MAALISKUU

Su 1.3. klo 10 Talvilinturetki Vanhankaupunginlahdelle

Talvellakin Vanhankaupunginlahti on kiinnostava lintukohde ja mitä upein luontoympäristö. Kivinokasta Arabianrantaan kierrettävällä reitillä luonto tarjoaa vanhaa metsää, rantaruovikoita, komeita tervaleppämetsiä, lehtoja ja peltoaukeita. Tavallisten talvehtivien lajien, kuten tiaiset, harakat ja varikset lisäksi järviruo' on röyhyn nokassa saattaa kiikkua viiksiti-mali ja jollain ruokinnalla voi näkyä vaikkapa pähkinänakke-li. Pääkaupunkiseudun merkittävimpiin kuuluva luontoalue voi tutkijansa yllättää.

Retki alkaa Herttoniemen metroasemalta R-kioskin vierestä ja päättyy Arabianrantaan. Reittivalinnasta riippuen kilometrejä kertyy kymmenkunta. Matkan varrella retkeltä voi poistua useammassakin kohdassa, muun muassa Viikissä, joka on bussin 550 reitin varrella. Retkelle on syytä varustautua lämpimin, säänmukaisin vaattein ja kunnon eväin. Mukaan kiikarit eikä lintukirjakaan olisi pahitteeksi, jos sellaisen omistaa.

Ilmoittautumiset retken vetäjälle: *Ari 'Juissi' Saariselle*, 0400 620 595 tai [arijussi54\(at\)luukku.com](mailto:arijussi54(at)luukku.com) viimeistään perjantaina 28.2.

La 7.3 klo 10–16 Puunvetotalkoot ja sauna

Polttopuuhommat jatkuvat sääoloja seuraten. Ahkion veto puulastissa on hankalampaa metrin paksuisessa pehmeässä lumessa kuin hankikannolla. Seuraa ilmoittelua facebookissa ja talkooringissä, näitä tapahtumia ei olla muuttamassa, mutta tilaisuuksia voi olla useampia. Jaetut saunavorot.

Vastuuhenkilö: *Ari Saarinen*, 0400 620 595.

To 19.3. Rinkan säädöt kuntoon

Kurssilla perehdytään anatomisten rinkkojen moninaisiin säätöihin ja siihen mihin ne vaikuttavat. Myös pakkausvinkkejä saadaan. Tämän illan jälkeen rinkka on varmaankin mukavampi kantaa. Tarkemmat tiedot Lapinkävijässä 1/2020 sekä kotisivuilla lapinkavijat.fi.

La 21.3. klo 14–16 Lauantaisauna Karjakaivolla

Karjakaivon saunan löylyt kutsuvat taas. Saunavuorot on jaettu, ja ylämaja on lämpimänä vuoroaan odottaville. Muista ottaa mukaan pyllynalunen ja pieni istuinalusta jalkojen alle. Alustan päällä on mukavampi pukea. Avantokengät tai –sukat pitävät jalat lämpiminä matkalla pulahtamaan. Saunan lämmittää: *Kaisa Peuramäki*, 050 353 7637.

TULEVIA

To 23.4. ja su 26.4 Retkisuunnistuskurssi

Kurssilla paneudutaan erityisesti maaston ja kartan tietojen yhdistämiseen ja tulkitsemiseen sekä kompassin käyttöön. Tarkemmat tiedot Lapinkävijässä 1/2020 sekä kotisivuilla lapinkavijat.fi.

Ti 12.5. Linturetki Laajalahdelle

Tarkemmat tiedot Lapinkävijässä 1/2020 sekä kotisivuilla lapinkavijat.fi.

La 16.5. Riippukeinukurssi Karjakaivolla

La–su 16.–17.5. Nuku yö ulkona -tapahtuma Karjakaivolla

Tarkemmat tiedot Lapinkävijässä 1/2020 sekä kotisivuilla lapinkavijat.fi.

Pe–su 22–24.05. Viikonloppuvaellus

Tarkemmat tiedot helmikuun lehdessä.

Vaellusta suunnittelevat *Jorma Nurmi*, 040 766 9093 ja *Taina Ronkainen*.

Kukasjärven vapaalaskuviikonloppu 27.2.–1.3.

Kukasjärven maisemissa liikutaan ja lasketaan umpihangessa. Retki soveltuu kaikille vapaalaskusta kiinnostuneille. Laskemme ainakin lähirinteellä Pikku Kukasvaaran harvahkossa mäntyvaltaisessa metsässä. Muut laskukohteet valitsemme sään, lumiolosuhteiden ja kiinnostuksen mukaan.

Rinteet nouseaan omin voimin, joko nousukarvojen tai lumikenkien tarjotessa pidon. Alas voi tulla suksilla tai lumilaudalla. Lumiturvallisuusvarusteita tarvitaan avotunturissa. Jos sinulla ei ole kaikkia tarvittavia varusteita, niin retken vetäjältä tai vaikkapa kuinoma.com -palvelusta voi kysellä puuttuvia lainaksi.

Yövyimme Kukasmajassa ja sauna lämpenee joka ilta. Yöpymiseen tarvitaan vähintään (retki)lakana tai makuupussi. Aamiaisen ja päivällisen teemme yhdessä ja päivällä nautimme retkievää.

Lähtö yöjunalla Helsingistä 26.2. klo 20.35 Juna saapuu Kolariin 10.48 Paluu 1.3. Rovaniemeltä klo 21 lähtevällä yöjunalla, saapumisaika Helsinkiin 2.3. klo 9.14 Ilmoittautumiset ja lisätietoja 9.2. mennessä *Markus Pyhälälle*, [markus.pyhala\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi) tai 040 419 0967.

Talvihuoltoviikko 21.–28.3.

Isännät ovat Kukasjärvellä huoltohommissa. Majaan mahtuu kymmenen talvesta nauttivaa ulkoilijaa, jäseniä ja heidän vieraitaan. Huoltoviikolla talvi on yleensä parhaimmillaan! Isännät ja kokeneemmat vieraat neuvovat tarpeen mukaan ensikertalaisia tai muuten tiedonjanoisia. Retkiseuraakin voi löytyä. Sauna lämpenee joka ilta. Ilmoittautumiset, lisätiedot ja aikatauluneuvot: [markus.pyhala\(at\)gmail.com](mailto:markus.pyhala(at)gmail.com), 040 419 0967. Majoitus on maksullinen.

Ylläksen hiihtoviikko Äkäslompolossa 27.3–4.4.

Ylläksen maisemat kutsuvat jälleen perinteisen ja vapaan hiihtotyylin harrastajia kiertämään ylväitä tuntureita. Majoituspaikat ovat Tikkinen ja Joensuu, niistä on varattu noin 40 paikkaa hiihtäjille. Huoneet ovat pääosin 2h, osa 3h huoneita ja osa parvipaikkoja.

Matkan hinta on n. 430 €, sis. matkat ja majoituksen. Matkan ennakkomaksu maksetaan tammikuussa ja loppuerä helmikuussa. Matkat tehdään junalla makuupaikoin H:ki–Kolari–H:ki. Tilausbussilla Kolari–Äkäslompolo–Kolari. Junan aikataulu on seuraava: pe 27.3. H:ki–Kolari klo 20.28–10.48 ja la 4.4. Kolari–H:ki 18.10–08.35.

Majoitustilojen keittiössä on hella, mikro, kahvinkeitin, vedenkeitin ja jääkaappi. Ruuat voi valmistaa tai lämmittää majapaikassa sekä kylmää tarvitsevat juomat ja ruuan voi säilyttää jääkaapissa. Keittiössä on perusastiat majoit-

tuskapasiteetin mukaan. Jounin kappakeskukseen on n. 20 min kävelymatka. Äkäslompolossa on useita hyviä ruokailupaikkoja. Lähimpänä on Ylläshumi-
na. Ylläshuminan tajous v. 2020 on seuraava. Aamiainen ja päivällinen 7 vrk
363 €, aamiainen 121 € ja päivällinen 254 €. Lapset alle 13 v. puoleen hintaan.
Ylläshuminan tarjous toteutuu kun 15 henkilöä ottaa paketin. Reippaita perin-
teisen tyylin rauhallista ryhmää vetää Jorma ja ripeitä vapaan tyylin hiihtäjiä
vetää latu-ura. Ilmoittautuminen helmikuun loppuun mennessä.

Ilmoittautuminen ja tiedustelut: *Jorma Nurmi*, 040 766 9093,
jorma.nurmi50(at)gmail.com.

Hiihtovaellus Pältsalle 4.–12.4.

Ruotsin ja Norjan suurtunturit jurottavat käsivarren mitan päässä Kilpisjär-
veltä ja niiden ääriviivat tervehtivät kaikkia matkalaisia, jotka laskeutuvat
maantietä kohti Ala-Kilpisjärveä. Kevättalven leppoisa ahkiovaellus suuntaa
Kilpisjärveltä reittiä Retkeilykeskus – Kuohkimajärvi – Gappohytta – Pältsa
stugan – Pältsan laakso – Pältsa Stugan – Gappohytta – Kuohkimajärvi – Ret-
keilykeskus

RAIJA HENTMAN

Gappohytta Norjan puolella

Lähtiessä ja palatessa yövytään Kilpisjärven retkeilykeskuksessa. Matkan varrella yövytään tuvissa, Pältsalla vietetään tupaoiden välissä yksi telttayö Pältsan ja Moskogaisen välisessä laaksossa. Siis helppo tapa tutustua talvivaellukseen ja saada kokemusta myös talvitelttailusta. Lapinkävijöillä on vuokrattavia ahkioita. Mukaan mahtuu 7 vaeltajaa. Vaellus toteutuu, jos lähtijöitä on 3. Ennakkopalaverissa käydään läpi varustautumista ja muita yksityiskoh-
tia vaelluksesta.

Matkan hinta on 315–208 euroa osanottajamäärästä riippuen. Hintaan sisältyvät kaksi yöpymistä, kaksi saunaa sekä kaksi aamupalaa ja kaksi päivällistä Kilpisjärven retkeilykeskuksessa, petipaikka Kuohkimajärven varaustuvassa, yhteinen juhla-ateria vaelluksen aikana sekä opastus. Norjan ja Ruotsin tupamaksut kukin suorittaa itse. VR:n ryhmämatkojen varausehdot ovat niin huonot, ettei ryhmälippua kannata ottaa näin pienelle porukalle. Oma matka pohjoiseen kannattaa hankkia mahdollisimman aikaisin, sillä pääsiäisen aika on erittäin varattu. Ryhmä kokoontuu Kilpisjärvellä lauantaina 4.4. ja paluumatkalle lähdetään pääsiäissunnuntaina 12.4. Opas Raija Hentman on jo lipunsa ostanut ja lähtee vaellukselle joka tapauksessa.

Ilmoittautumiset viimeistään 8.3.2019 *Raija Hentmanille* mieluiten sähköpostiin [raija.hentman\(at\)nic.fi](mailto:raija.hentman(at)nic.fi) tai jos sähköpostia ei ole, tekstiviestillä numeroon 0400 380 606. Raijalta voi kysellä lisätietoja.

Kukajärvelle maaliskuun lopussa

Kukajärven isännät lähtevät talvihuoltoviikolle 21.3. täydentämään puuvastoa, luomaan lumia katoilta ja muuta puuhaamaan. Sillä viikolla tupaan mahtuu monta muutakin talvesta nautiskelijaa. Minä lähden sinne keskiviikkona 25.3. lähtevällä Kolarin junalla ja viivyn seuraavan viikon loppupuolelle, sillä jatkan Kukajärveltä suoraan Kilpisjärvelle, niin että olen Kilpisjärvelle viimeistään lauantaina 4.4.

Sekaan siis sopii sekä isäntien huoltoviikolla että seuraavalla viikolla, jos tulee mieluummin kun paikalla on muitakin. Ota yhteyttä, jos innostut (0400 380 606 tai [raija.hentman\(at\)nic.fi](mailto:raija.hentman(at)nic.fi)). Hiihtoterveisin *Raija Hentman*.

MATKOJEN PERUUTUSEHDOT

Ennakkomaksu on n. 25 % matkan arvioidusta hinnasta

- Viimeistään 35 vrk ennen matkan alkua, veloitetaan toimistokuluina 20 € / hlö
- Myöhemmin kuin 35 vrk, mutta viimeistään 14 vrk ennen lähtöä, veloitetaan ennakkomaksu.
- Myöhemmin kuin 14 vrk, mutta viimeistään 48 tuntia ennen matkan alkua, veloitetaan 50% matkan hinnasta.
- Myöhemmin kuin 48 tuntia ennen lähtöä, on matkanjärjestäjällä oikeus pittää koko matkan hinta.

Jos tilaajalla on sairauden tai muun yleisten valmismatkaehtojen mukaisen pakottavan syyn perusteella oikeus peruuttaa matka, on HSL:llä oikeus periä kohtuullinen korvaus matkasta yhdistykselle jo muodostuneista kustannuksista, kuten ennakkoon maksetuista palveluista, joista HSL ei saa maksun palautusta (esim. matkaliput, majoituspalvelut, myös osuudet yhteisistä tilausajoista ja majoituksista). Äkillinen matkalle lähdön este on todistettava lääkärintodistuksella tai muulla luotettavalla kirjallisella selvityksellä.

Kehotamme matkustajaa ottamaan matkavakuutuksen, johon sisältyy peruutusturvavakuutus

Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on osanottajien vähyiden tai muun ennaltaarvaamattoman syyn johdosta oikeus peruuttaa lomatilaisuus 14 vrk ennen ilmoitetun tilaisuuden alkamispäivää olematta velvollinen korvauksiin. Järjestäjän peruuttaessa tilaisuuden osanottomaksu palautetaan kokonaisuudessaan.

Kilometrikorvaus

Kun Lapinkävijöiden retkikohde on kauempana ja matkaan lähdetään kimpakyydein, kyydin antaja ja kyydin saaja voivat käyttää seuraavaa laskutapaa korvauksen määrittelyyn: kilometrit kertaa 0,25 euroa jaettuna autossa olijoiden määrällä kuljettaja mukaan lukien.

Ajankohtaista

Tällä palstalla kerrotaan Helsingin Seudun Lapinkävijöiden hallituksen päätöksistä ja muista jäsenistöä koskevista ajankohtaisista asioista.

Karjakaivon uutisia

Majojen käyttö

Elo-syyskuun vaiheessa jouduttiin toteamaan, etteivät kaikki luteet heittäneet henkeään alamajan saunatuvasa. Saunassahan ne eivät viihdy, sillä yli 60 asteen lämpötila on niille kuolemaksiksi. Niinpä Karjakaivon alamajan takkatupa on poissa käytöstä seuraavat kaksi vuotta, sillä lämpötorjunnan epäonnistuttua todella hankalan ympäristön vuoksi, ei ole muuta keinoa kuin näännyttää aikuiset yksilöt, nymfit ja munat hengiltä. Katonrajassa kaikki lepakonmentävät kolot välipohjaan on jo tukittu verkoin. Takkatupa on nyt siis lukossa.

Saunaa sen sijaan voi käyttää. Pukuhuoneena palvelee katettu kuisti. Eteisen komerossa on pressu, jonka voi ripustaa valmiisiin kiinnikkeisiin näkö- ja sääsuojaksi. Se pitää aina laittaa käytön jälkeen takaisin komeroon. Muistathan myös saunoessasi laittaa aina pari kauhallista kuumaa vettä pesuhuoneen viemäriin, jotta se ei jäädy. Saunomisen jälkeen kaikki vedet on aina tyhjennettävä astioista, myös padasta, ja pesuhuoneen puurallit pitää nostaa ylös, jotta ne

kuivuvat. Saunassa EI saa yöpyä.

Ylämajalla ei lämpötorjunnan jälkeen ole ollut ludehavaintoja, joten maja on jäsenistön käytössä.

Sekä ylämajan että alamajan seinään on kiinnitetty kookas laminoitu lapinkävijät.fi-nettiosoite, jotta ohikulkijat saavat tietoa meistä ja monipuolisesta toiminnastamme.

Muutoksia saunomisessa

Jäsenistön toiveesta jatkossa tarjotaan jaetut saunavuorot talkoissa ja viikonlopputapahtumissa. Talkoissa saunominen alkaa nykyistä aiemmin. Arkiltojensaunat ovat aina sekasauvoja. Näillä järjestelyillä pyritään sekä kunnioittamaan perinteisiä tapoja että tarjoamaan yhdistyksen tapahtumissa saunomismahdollisuus niillekin, jotka vierastavat yhteissaunaja. Ja muistathan ottaa mukaan oman pyllynalusen!

Karjakaivon saunomis-/yöpymismaksut säilyvät ennallaan: jäsenet 5 e, ei-jäsenet 8 e, lapset alle 16 v. 2,50 e. Saunailtojen ja tapahtumien yhtey-

dessä järjestettävien saunojen maksu on 2 e, talkoolaisille talkoosauna on maksuton. Uutuutena jäsenille tarjotaan mahdollisuutta yöpyä perhehinnalla, jolloin 10 eurolla voi yöpyä 1–2 aikuista jäsentä ja alle 16 vuoti-aat lapset.

Sauna-avannon tekoa helpottamaan on *Sirkka Leppänen* lahjoittanut yhdistykselle jääkairan. Kairaa säilytetään saunan eteiskomerossa, jossa ovat myös jääsaha, tuura ja lumilapio.

Puomin lukko vaihdettu

Karjakaivolle menevän tien puomin lukko on vaihdettu palolaitoksen määräyksestä. Sihteeri *Sirkka Leppänen* on kartoittanut avaimen haltijoiden tarvetta puomin lukkoon. Uusien avainten jakaminen aloitettiin syyskokouksessa ja sitä jatketaan muissa tilaisuuksissa sekä lopuksi postitse ensi vuoden puolella, kun uusi avaintenhoitaja *Taina Tervahartiala* on aloittanut tehtävässä. *Haltia*sta, *Kari Rautiolta* ja *Saara Kostamalta* noudettavissa Karjakaivon avaimissa puomin uusi avain on mukana.

Myös avaintenhoitaja vaihtuu; *Merja Sallinen* lopettaa vuoden vaihteessa ja *Taina Tervahartiala* on 1.1.2020 alkaen uusi avaintenhoitaja. Lämmin kiitos Merjalle.

Syyskokous

Hallituksen kokoonpano

Sääntöjen mukaan syyskokouksessa hallituksen jäseniä valitaan 7–9 aina vuodeksi kerrallaan. *Eija Lempinen* päätti pitkän pestinsä hallituksessa. Lämmin kiitos Eijalle vuosien panoksesta yhteisten asioiden hoitamiseen. Uusiksi hallituksen jäseniksi valittiin *Saara Loiste* ja *Antti Pasanen*. *Raija Hentman*, *Sirkka Leppänen*, *Markus Pyhälä*, *Ari Saarinen* ja *Taina Tervahartiala* valittiin uudelleen. Helsingin Seudun Lapinkävijöiden puheenjohtajaksi valittiin uudelleen *Markus Pyhälä*.

Jäsenmaksu, talousarvio ja toimintasuunnitelma

Jäsenmaksu on edelleen 20 euroa aikuisilta ja 10 euroa nuorisojäseniltä (alle 18-vuotiaat). Kunniajäsenet on vapautettu jäsenmaksusta. Myöskään Karjakaivon, Kukasmajan ja Gados-kodan käyttömaksut säilyivät ennallaan (katso sivu 44–45). Useana vuonna tulot ovat olleen menoja suurempia, joten taloudellisen vakauden turvin talousarviosta tehtiin alijäämäinen.

Toimintasuunnitelman mukaan vuodesta 2020 on tulossa vilkas ja mielenkiintoinen, kuten seuraavalla sivulla olevasta listasta käy ilmi.

Tiedot kokosi
Raija Hentman

TOIMINTAKALENTERI 2020

Viitenro

Tammikuu

- 6.1. Loppiaissauna (TT)
- 15.1. Täydenkuun otsalamppuretki Sipoonkorvessa (UT)
- 22.1. Yleisötilaisuus: Lapin seidat ja saamelaisten pyhät paikat, keskustakirjasto Oodi, Kuutio (OT)
- 25.1. Lauantaisauna (TT)

Helmikuu

- 1.2. Uusille jäsenille Lapinkävijät tutuksi -päivä Karjakaivolla (Pyhälä)
- 5.2. Kerhoilta. Nuuksion uusin retkeilyopas (OT)
- 8.-9.2. Nuku yö ulkona -tapahtuma (kaikki tk:t)
- 13.2. Yleisötilaisuus: Musta pilvi mullottaa, savenharmaa sataa? Miten säätä voi ennustaa taivaalta, keskustakirjasto Oodi, Maijansali (KT)
- 22.2. Puunvetotalkoot ja lauantaisauna Karjakaivolla (TT)
- 25.2.-1.3. Vapaalasku Kukasjärvellä (UT) 20019

Maaliskuu

- 1.3. Linturetki talvella, Vanhankaupunginlahti (KT)
- 4.3. Yhdistyksen kevätkokous ja kerhoilta (OT)
- 7.3. Puunvetotalkoot ja lauantaisauna Karjakaivolla (TT)
- 19.3. Rinkan säätökurssi, myös rinkan pakkaamisohjeita yms. (KT)
- 21.3. Lauantaisauna Karjakaivolla (TT)
- 21.-28.3. Talvihuoltoviikko Kukasjärvellä (isännät)
- 27.3.-5.4. Yläksen hiihtoviikko (UT) 20022

Huhtikuu

- 4.-12.4. Ahkiovaellus Kilpisjärveltä Norjan ja Ruotsin puolelle (UT) 20035
- 18. t. 25.4. Lauantaisauna (TT)
- 23.4. Retkisuunnistuskurssin teoriaosuus (KT) 20048
- 26.4. Retkisuunnistuskurssin maastoharjoitus (KT)

Toukokuu

- 9.5. Kevätsiivous ja lauantaisauna Karjakaivolla (TT)
- 9.5. Kesäkauden avajaiset Karjakaivolla (OT)
- 12.5. Linturetki keväällä, Laajalahti (KT)
- 16.5. Riippukeinukurssi, avoin kaikille (Metsähotellin yhteydessä, KT)

16.-17.5. Nuku yö ulkona -tapahtuma, Karjakaivo (kaikki tk:t)	
22.-24.5. Viikonloppuvaellus (UT)	20051
31.5. Päiväretki Linlon saarelle (UT)	20064
Toukokuu: puuvajan pintakäsittelyä (TT)	

Kesäkuu

6. t. 13.6. Naisten lauantaisauna Karjakaivolla (TT)	
6.-13.6. Kesähuoltoviikko Kukasjärvellä (isännät)	
24.6. Keskiviikon iltasauna Karjakaivolla (TT)	
27.6.-5.7. Yöttömän yön päiväretkiviikko Saariselällä (UT)	20077

Heinäkuu

11.7. Lauantaisauna Karjakaivolla (TT)	
22.7. Keskiviikon iltasauna Karjakaivolla (TT)	
26.7. Retki Pentalan saaren ja saaristomuseoon (UT)	20080

Elokuu

1.-8.8. Kukasjärven retkeilyllinen heinä- ja huoltotalkooviikko (isännät)	
7.-9.8. Turun saariston pieni rengasreitti (UT)	20093
8.8. Lauantaisauna Karjakaivolla (TT)	
19. t. 26.8. Keskiviikon iltasauna Karjakaivolla (TT)	
29.-30.8. Metsähotelli Karjakaivolla (kaikki tk:t)	
Siivouspäivänä retkikirppis jossain Helsingin puistossa (KT)	

Syyskuu

4.-13.9. Ruskavaellus UKK-puisto/Kiilopää (UT)	20103
19.9. t. 26.9. Syyssiivous ja lauantaisauna Karjakaivolla (TT)	

Lokakuu

3.10. Vierailu Ruskovillan tehtaalle + patikkaretki (KT+Kavtsi)	20116
7.10. Kerhoilta (OT)	
9.-11.10. Viikonloppuvaellus (UT)	20129
17. t. 24.10. Polttopuutalkoot ja lauantaisauna Karjakaivolla (TT)	
25.10. Päiväretki, kohde tarkennetaan (UT)	20132
31.10.-1.11. Rakovalkeayö, Pukkila (KT)	20145

Marraskuu

4.11. Yhdistyksen syyskokous ja kerhoilta (OT)

14.11. Lauantaisauna Karjakaivolla (TT)

21.11. Pikkujoulu (OT)

20158

syksy/marras Yleisötilaisuus: Turvallisuus/hälytyslaitteet. (KT)

Joulukuu

6.12. Itsenäisyyspäivän kävely Nuuksiossa ja sauna Karjakaivolla (UT)

12.12. Talkoot, joulupuuro ja sauna Karjakaivolla (TT)

(Järjestävä toimikunta: KT = koulutustoimikunta, OT = ohjelmatoimikunta, TT = talkootoimikunta, UT = ulkoilutoimikunta)

Menneitä

Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on taas ollut monia mielenkiintoisia tapahtumia. Tällaisia muistoja oli yhdellä mukana olleella. Tästä jäit paitsi, ellet ollut mukana.

Naissaari - metsät täynnä sotilashistoriaa

Elokuinen viikonloppu vei yli kolmenkymmenen hengen ryhmän saarelle, joka on sotilashistorian kyllästämä. Saarella löytyy myös hienoja hiekkarantoja sekä kolme kävelyreit-tä.

Opastetulla kierroksella saimme tutustua suomalaisen asiantuntijan johdolla saaren historiaan. Pääkohteina olivat saaren pohjoisosassa sijaitsevat tykkipatterit ja tulenjohtokeskuksena toiminut bunkkeri sekä saaren keski-osassa sijainnut miinavarasto. Pohjoisen rakennelmat ovat tsaarivenä-

jän aikaisia Pietarin ja Suomenlahden puolustukseen tarkoitettuja ja miinavarastot ovat Neuvostoliiton toisen maailmansodan jälkeen rakentamia. Ammuskuljetuksia varten saarelle rakennettiin jo tsaarin aikana rautatieverkostoa, jota neuvostoliittolaiset myöhemmin laajensivat. Me kuljimme kuitenkin neuvostoaikaisten sotilasajoneuvojen lavalla.

Saaren kävelyreitit sijaitsevat pohjoisessa, saaren keskiosassa sekä etelässä. Pohjoisen sotilasreittiin tutustuimme vain osittain autokyydillä. Keskiosan reitin varrella sijaitsevat

miinavarastot sekä saaren korkein kohta, joka jää alle 30 metriin. Eteläinen reitti tutustuttaa kulkijan mm. komeisiin hiekkarantoihin, kaakkokärjen majakkaan, Männikun kylään sekä saaren kirkkoon ja hautausmaahan. Reiteiltä poistuttaessa pääsee kulkemaan mäntyä kasva-

vassa hiekkakangasmaastossa tai hiukan korpimaisessa maisemassa, jossa pehmeä sammal kuljettaa askelta. Eräs erikoisuus saarella olivat tiheät hakkuulinjat, joiden tarkoituksena on estää mahdollisten maastopalojen leviäminen.

Majoitusolosuhteet olivat vaihtelevat: perusmökki keittiöllä ja kylpärillä, lautamökki kerrossängyillä, asuntovaunu ja saunan yläkerta lattialle sijoitettuine patjoineen. Ruokaa oli riittävästi sekaravintoa nauttiville mutta kasvisruokavaliota noudattaville tarjonta oli heikkoa ja yksipuolista. Saaren majoituspaikan palvelukulttuuri oli melko alkeellista. Hymyä ei oikein tahtonut näkyä paikallisten kasvoilla.

Juha Karsikas

JUHA KARSIKAS

Paikallisopas kertoo saaren sotilashistoriasta

Päiväretki Torronsuolla

Pari vuotta sitten tutustuimme Torronsuohon professorismiehen johdolla. Tänä vuonna kuljimme suolla oman porukan voimin kiertäen suon rengasreitit kokonaisuudessaan.

Retken lähdössä sää muistutti edellisestä retkestä eli sadetta tuli niskaan. Emme ehtineet kävellä kovinkaan pitkään, kun keli jo poutaantui ja kevyt tuuli kuivatteli varusteita. Loppumatka kuljettiin poudassa auringonkin loppupuolella pilkahdellessa.

Kymmenen kilometrin rengasreitti kulki suurimman osan ajasta suon pitkoksilla, jotka olivat pääsääntöisesti asiallisessa kunnossa. Uusimistyö on aloitettu ja jatkunee ensi

SAKARI PALO

Torrnsuon pitkoksilla

vuonna. Virallisesti tiedosta poiketen reitin länsiosaanakin oli tehty pitkospuut, jotka luonnollisestikin olivat vielä hyvässä kunnossa. Maantiekävelyä on enää pieniä pätkiä. Metsätaivalta reitillä on parisen kilometriä. Yli kolmenkymmenen kävelijän letka venyi välillä pitkäksi, katkonaiseksi nauhaksi, joka koottiin yhteen maisemien ihailuun, tietoiskuihin ja evästelytaukoihin. Moni kulkijoista uskaltautui suolla pitkoksilta koettelemaan rahkasammalmaton ja paksun turvekerroksen kantavuutta, joka osoittautui erittäin hyväksi.

Suomaiseman lisäksi reitti tarjosi kaivoshistoriaa. Härkäsaaren louhokselta on louhittu 1700- ja 1800-luvuilla kvartssia ja maasälpää. Paikalla löytyy havainnollinen, geologiasta

kertova opastetaulu. Sekä suon pohjois- että eteläpuolella löytyy tulistelupaikka ja lintutorni. Etelän tulistelupaikalla on myös laavu.

Juha Karsikas

Lahtipolulla polkemassa

Aurinkoisena, mutta melko raikkaana syksyisenä sunnuntai-aamuna lähdimme Raijan opastuksella tutustumaan Vartiokylänlahden ympäristöön. Puotilan kartanosta alkaen pyöräilimme Puotilan sataman kautta Linnavuorelle. Raija kertoi jokaisella pysähdyksellä paikan historiasta. Linnavuorella kiertelimme tsaarinai-kuisia vallihautoja ja ihailimme itä-helsinkiläistä luontoa ja maisemaa. Rastilan leirintäalueen ravintolas-

Lahtipolun pyöräilijät tähyilevät maisemia Vartiokylän linnavuorella

sa pidetyn tauon jälkeen ajelimme Meri-Rastilan ulkoilualueen kautta Ramsinniemen upeaan lehtoon ja sieltä takaisin Rastilan metroasemalle. Ja jälleen tuli valloitettua pieni pala kaunista ja ennen tuntematonta kotiseutua.

Hilkka Tuominen

Geologiaa

Osallistuin Helsingin Seudun Lapinkävijöiden järjestämälle Geologian kurssille lokakuussa 2019. Kurssi

muodostui kahden tunnin teorialuennosta sekä retkestä Helsingin geologisiin kohteisiin. Opettajana ja retkioppaana toimi geologi *Antti Salla*.

Luennolla ”Geologia yleisesti ja Suomessa” tutustuimme muun muassa Suomessa esiintyvien mineraalien tunnusmerkkeihin. Opimme myös, että meillä tavalliset silokalliot ovat erittäin harvinaisia maailmassa. Käytännönläheinen luento rohkaisi paikallaolijoita tekemään runsaasti kysymyksiä.

Retkipäivä oli sateinen, mutta kiipesimme urheasti liukkailla kallioid-

RAIJA HENTMAN

Geologi Antti Salla selostaa Jakomäen Yoldianmeren aikaisen muinaisrannan syntyä.

la katsomaan Jakomäen pirunpeltoa ja Virosta jääkauden aikana kulkeutunutta rahkakivisiirtolohkarettä. Vuosaaressa ihmettelimme tyynylaavaa ja marmorikaivosta, jossa lohempunaista marmoria louhittiin vielä 1960-luvulla. Laajasalon Jollaksen kaksoishiidenkirnu oli hienoa luonnontaidetta.

Näen kurssin jälkeen Helsingin uusin silmin myös ydinkeskustassa. Tiesittekö te, että Ateneumin kivijalan yläpuolella oleva kapea valkoinen kivireunus on kalkkikiveä, jossa on mahdollista nähdä aitoja fossiileja?

Sari Jokinen

Kutuloiskintaa

Parissa päivässä geologian retken jälkeen sää muuttui tyystin ja kokoonnuimme parin asteen pakkasessa, tähtien tuikkeessa Ala-Malmilla. Longinoja-aktiivi *Juha Salonen* oli meitä vastassa ja opasti puron varteen. Eikö vain heti ensimmäisellä sillalla matalassa sameassa vedessä erottunut pari tummaa hahmoa.

Todellinen elämys odotti viljelypalstojen kohdalla, jossa saimme pitkään seurata ainakin 60-senttisen uroksen ja vähän pienemmän naarastaimenen kutupuuhia. Kalat pysyttelivät melkein paikoillaan kuonot vastavirtaan. Välillä tumma selkä ja pyrstö näkyivät pinnalla, kun kutukuoppaa kaivettiin soraikkoon. Kun mäti ja maiti oli laskettu kuoppaan,

naaras käännähti kyljelleen ja pölytytti soraa niiden suojaksi.

On joltinenkin ihme, että rapaoja on saatu sinnikkäällä vapaaehtoisuudella kunnostettua lohikalojen kotipuroksi ja lisääntymisalueeksi. Siinä Juha Salosella ja aina suuremmaksi kasvaneella talkoojoukolla on ratkaiseva merkitys. Onneksi nykyään Helsingin kaupunki toimittaa kunnostamiseen tarvittavat sorakuormat.

Taimenet ovat aika hyvässä turvasa, sillä puronvarren asukkaat osaavat arvostaa Longinojaa ja samalla seuraavat tarkasti, ettei purolla päästä hääräämään laittomissa puuhissa. Parhaaseen kutuaikaan viljelypals-talla porisee kahvipannu Juhan isän hoidossa. Niin kuppi kuumaa kuin

opastuskin ovat maksutonta toimintaa. Ihan mahtava juttu!

Vuosi sitten syksyllä avattu kahden kilometrin mittainen Longinojan luontopolku kertoo niin taimenen elämästä kuin puronvarren historiastakin.

Raija Hentman

SAKARI PALO

Longinojan taimenia

Yhdistyksen syysvaellus Ylläs-Pallastunturilla

Syysvaelluksen reittisuunnitelma:

La 7.9. Pyhäjärvi – Kukasmaja 3 kartta-kilometriä (kkm)

Su 8.9. Kukasmaja – Äkässaivon kota 11 kkm

Ma 9.9. päiväreppuretki Äkäskerolle 13 kkm

Ti 9.9. Äkässaivo – Kotamaja 9 kkm

Ke 5.9. päiväreppuretki Kukastunturille 9 kkm

To 6.9. Kotamaja – Kesängin laavu 9 kkm

Pe 7.9. Kesängin laavu – Äkäslompolo 6 kkm

Lähdimme Helsingistä yöjunalla Kolaria kohti perjantaina 6.9. illalla. Yöjuna oli näin syysvaellukselle

ensimmäistä kertaa lähtevälle yllättävän mukava kokemus. Junasta löytyy kaikki mukavuustekijät suihkua myöten ja todella hyvät makuupaikat nukkumiseen. Hyttien ovet olivat auki illalla ja vietimme iltaa toisiimme tutustuen ja mukavia jutellen. Matkassa oli 14 Lapinkävijää. Muutamat kävivät ravintolavaunussa yömyssylä ja iltateellä, jonka jälkeen koitti hiljaisuus junavaunussa. Juna tuuditti mukavaan uneen ja aamulla Kolarissa meitä vastassa oli kirkkaan aurinkoinen ilma sekä bussimme.

Heitimme siviilivaatteet Äkäslompolon Äkäshotellille odottamaan perjantain paluutamme syysvaellukselta. Kävimme Jounin kaupassa ostoksilla sekä syömässä. Otimme tietysti kuvat kuuluisan Jounin kau-

MARINA KOSKELAINEN

pan jättiporon Robinin kanssa ja suunnasimme sen jälkeen Pyhäjärven parkkipaikalle, mistä alkoi syysvaelluksemme ensimmäinen etappi.

Kävelimme kirkkaassa auringonpaisteessa yhdistyksen tukikohtaan Kukasjärvelle, missä sijaitsevat Kukasmaja ja Goadaskota. Matka parkkipaikalta perille meni melko nopeasti Kukasmajan isännän

opastuksella. Perillä majoituimme majoitteisiimme. Yksi henkilö käytti majoitteena riippumattoa, suurin osa pystytti teltat ja muutama varasi Kukasmajan. Kukaksen isäntä oli ystävällisesti lämmittänyt meille tervetuloa saunan. Olipas kiva aloittaa reissu saunoen ja raikkaassa Kukasjärvässä pulahdellen saunan löylyistä. Aivojen nollaus kaupunkielämästä ja täysivaltainen kehon ja mielen rentoutuminen saunan lämmössä ja luonnon rauhassa oli käynnistynyt. Aurinko valaisi kauniisti alkavan ruskan värerjää järven toisella puolen, joita oli kiva ihaila saunasta ja laiturilta. Miehet kävivät saunomassa naisten jälkeen ja sen jälkeen oli yhteinen herkuttelehetki. Kukaksen isäntä tarjosi meille rommiliekitettyjä lättyjä, joita paistimme yhdessä nuotiolla. Tämän kaiken jälkeen uni maittoi. Yöllä satoi vettä ja aamulla oli mystisen sumuinen ilma, joka hälveni päivän aikana. Vaelsimme noin 11 km saamelaisten muinaiseen pyhään paikkaan, Äkäsaivolle. Äkäsaivo on jäätikköjokien kuluttama kanjoni korkeine kalliolineineen. Kanjoni ja saivon viereinen seitakivi sijaitsevat Äkäsaivon varrella kymmenisen kilometriä Äkäslompolosta pohjoiseen.

Saivot ovat vanhan uskomuksen mukaan kaksipohjaisia järviä. Järven pohjassa uskottiin olevan reikä, jonka alapuolella sijaitsi ylösalaisin toinen samanlainen järvi, missä eli saivokansa, johon kuului erilaisia ylikuonnollisia olentoja ja vainajia. Heil-

le suoritettiin rannalla uhrimenoja ja vastapalveluksena he auttoivat ja suojelivat ihmisiä.

Seita oli pyhä palvonta- ja uhripaikka, jolle uhrattiin muun muassa metsästysonnen toivossa. Samuli Paulaharju on 1920-luvulla tutkinut Äkäsaivon Seitapahdan historiaa. Paulaharju nimitti pahtaa Kirkkopahdaksi ja sitä vastapäätä sijaitsevaa kalliota Hammaspahdaksi.

Äkäsaivolla löytyy käymälä, kota sekä puuvarasto. Päivän aikana ylittimme ison suon ja joidenkin kengät kastuivat, mutta onneksi perillä odotti lämmin kota, missä sai kuivatettua kengät seuraavaa päivää varten. Illalla jokainen ruokakunta teki ruokaa ja oli kiva käydä katsomassa erilaisia menuvaihtoehtoja. Kaikkein ällistytävimmässä kolmen hengen menussa oli nautan sisäfileepihvit paistettuna isojen sipuleiden kera, kasviksia ja juomana kuin missäkin hienossa ravintolassa litra punaviiniä!

Maanantaina heräsimme kirkkaaseen auringonpaisteeseen ja edessä oli päiväretki Äkäskeron tunturiselänteelle, jonka korkein kohta on 528m. Matkalla bongasimme idyllisen Peurakaltio kahvilan upeine terrasseineen ja ryhmän kävelyvauhtiin tuli selkeästi pikkuisen lisää vauhtia, koska kahvila oli sulkeutumassa klo 16 ja sitä ennen oli tietysti päästävää takaisin herkuttelemaan. Patikoimme Äkäskeron, pidimme aurinkoisen lounaan ja sen jälkeen aika meni suunnitella suoraan kahvilaan takaisin-

menomatalla. Päivä oli hyvin leppoisaa ja lämmin.

Tiistaina matka jatkui Kotamajalle. Pysähdyimme matkalla Kutujärvellä, mistä löytyy pieni autiotupa, joka toimi aikoinaan heinämiesten niitypirttinä. Se kunnostettiin vuonna 2007 autiotuvaksi. Tuvan pihassa on grillipaikka ja näkymä Kutujärven suole. Lisäksi alueelta löytyy kuivakäymälä ja puuvarasto.

Kotamajan kahvilalle saavuttuamme kesti aikansa löytää sopiva maasto majoittumiseen, mutta onneksi ryh-

män vetäjä oli löytänyt oikein sopivan paikan. Muutamat ehtivät tutustua kahvilan vieressä olevaan kotaan ja saaneet luvan kahvilan emännältä jäädä yöksi siihen, vaikka kota ei ole yleisessä käytössä. Muut majoittuivat kauniilla suonäkymällä noin 300m päähän kahvilasta. Kotamajan kahvila sijaitsee Ylläs-Pallastunturissa keskellä Lainio-, Pyhä- ja Kukastunturia. Kahvilasta sai maittavaa poronliha-keittoa. Kahvilan emännän kanssa tuli juteltua ja hän kertoi tulevansa joka aamu sähköavusteisella fatbikella

MARINA KOSKELAINEN

töihin 10km suuntaansa. Melkoisen töyssyiset on joidenkin työmatkat! Siinä on hyötyliikunta parhaimmillaan. Telttailijoiden yö meni oikein mukavasti, mutta yhden kodassa yöpyneen kanssavaeltajan eväät oli tärvellyt ja vienyt yön aikana mukanaan joku eläin. Onneksi suurin osa eväistä oli kuitenkin tallella!

Keskiviikkona lähdimme kipuaan päiväretkellä Kukastunturille (477m). Päivä oli sen verran sumuinen, että meiltä jäi sinä päivänä näkemättä maisemat. Näkyvyyttä huipulla oli vain noin 50m. Maisema oli kuitenkin hyvin vaikuttava.

Kukastunturin syntyvaihe juontuu kauas muinaishistoriaan; kolmisen miljardia vuotta sitten maatamme hallitsi Alppien kaltainen poimuvuoristo, Svekokarelidit, jonka jäänteitä tai tarkemmin juuriosia nykyiset tunturit ovat. Kalliopintoja hakanneet merivedet ovat jättäneet omat merkintänsä kiviin.

Kukakselta palattuamme tuimme taas Kotamajan kahvilan toimintaa herkutteleamalla paikallisesti tehdyillä herkuilla. Minä ja yksi toinen syysvaelluksella ollut ensikerätäinen suunnistimme pariaksi yöksi Hangaskurun kodalle loppuviikon sateisia sääennusteita pakoon. Kota on rakennettu pari vuotta sitten vanhan laavun paikalle ja siitä avautuu kaunis näkymä suolle. Illalla oli erittäin tunnelmallista nukahtaa kodassa nuotiota katsellen, mikä oli itsel-

leni elämäni ensimmäinen kokemus kodassa nukkumisesta. Aamulla pakkasimme kampeitamme, söimme aamiaista ja kovasti yritin metsästää kuukkelin kuvaan, mutta lintu nappasi salamannopeasti pähkinän kädestäni ja mestariotos jäi tekemättä. Ryhmäläisten reitti kulki Hangaskurun kautta ja lähdimme mukaan heidän määränpäähensä Kesänkijärvelle päiväretkelle. Päivä oli sateinen, mutta se ei menoa haitannut. Yhden vaeltajan kengänpohja oli lähtenyt irti, mutta taitavana nikkaroijana hän kiinnitti kengän naruilla pohjan takaisin vaelluskenkäänsä.

Vaelluksen viimeiseen kohteeseen Kesänkijärvelle saavuttuamme satoi kaatamalla. Pakenimme sadetta pakoon läheiseen kahvilaan, mikä edellisiin kahviloihin verrattuna oli todella sieluton. Lätyt kuitenkin maistuivat meille kaikesta huolimatta. Kahvilan ikkunoista katselimme sateisia maisemia ja odotimme ryhmän vetäjän ohjeita mihin telttailijat voivat pystyttää teltaansa. Paikka löytyi onneksi aivan Kesänkijärven rannalta, mistä avautuivat henkeä salpaavat tunturimaisemat, missä järven rannat nousivat jyrkkinä tunturinrinteinä kohti korkeuksia. Säähaltija oli näyttänyt koko paikan komeuden. Satoi ja paistoi välillä samanaikaisesti ja välillä erikseen. Kuvia sai hyvin monessa valaistuksessa.

Telttailijat jäivät Kesänkijärvelle ja me suunnistimme takaisin Hangas-

kurulle kotamajoitukseen. Sää vaihtuikin illalla aurinkoiseksi ja saimme todistaa taas hienon auringonlaskun suolla.

Perjantaina oli kaikilla omaa aikaa retkeillä. Suuntasimme taas Kukastunturille, kun oli sumuisen päivän takia jääneet maisemat näkemättä. Matkalla bongasimme viikon viimeiset porot, jotka eivät muiden tapaan arastelleet yhtään meitä retkeilijöitä eikä edes pyöräilijöitä. Kukastunturilta avautuivat tällä kertaa hienot näkymät: Pohjoisessa näkyi Pallaksen kerojen katkeamaton ketju, idässä Lainiotunturi ja etelässä Ylläs. Näihin maisemiin oli hyvä päättää syysvaellus ja lähteä takaisin sivilisaation pariin.

Muut ryhmäläiset tapasimme jo Äkäshotellilla, missä saunoimme sydämemme kyllyydestä ja nautimme taas 100% nykyelämän ylellisyyksistä mm. suihkussa käynnistä. Hotellin seisovassa pöydästä ruoka maistui viikon reissun jälkeen, vaikka herkuttelimmekin tosin reitin kahviloissa. Kuulemma pyöräilijöiden kävijämäärät kasvavat noin 50% vuosivauhtia Ylläksellä ja sen takia paikallisten kahvilanpitäjien on kannattavaa pitää nykyään kahvilat myös kesällä auki Ylläs–Pallastunturin reiteillä. Minua ensikertalaista Lapinkävijöiden konkari varoittivat, että Lapinkävijöiden reissuilla kahvilat ovat ennemminkin poikkeus kuin sääntö, etten saisi vääränlaista kuvaa yhdistyksen tulevista syysvaellusreissuista. Tämä oli eri-

MARINA KOSKELAINEN

täin hyvä reissu aloittaa pidempien vaellusten tekeminen. Nyt viimeistään osaa varustautua tulevia viikon reissuja varten ja tietää mitä pitää pakata mukaan ja mikä on turhaa. Oli mahtavaa saada seurata muiden touhuja leirillä viikon aikana ja saada kullannarvoisia vinkkejä. Tulipahan sitä ilmoitauduttua jo Ylläksen hiihtoviikollekin ensimmäistä kertaa, kun tietää nyt missä maisemissa Lapinkävijät hiihtävät joka vuosi. Aivan mahtavaa päästä huhtikuussa taas samoihin maisemiin ihastelemaan luontoa!

Marina Koskelainen

Retkeilyä Kukasmajan maisemissa

Olin mie kauhian hämmästynt, kun päiväretkiviikolle ilmoittautui vain neljä retkeilijää. Oletin, että pohjoinen tukikohtamme hyvine majoittumispuitteineen ja tunturiympäristöineen olisi vetänyt paremminkin. Niin sitä on pieni ihminen erehtyväinen.

Matkaan kuitenkin lähdettiin ja viikon verran viihdyttiin tutustuen ympäristöön. Ensimmäinen retkipäivä valkeni pilvisenä ja utuisena. Päätimme lähteä Pyhätunturin suuntaan toivoen, että keli kirkastuisi. Lähempänä tunturia totesimme, että lakea ei näy eli turha lähteä ylös, jos maisemaa ei näe muutamaa kymmentä metriä pidemmälle. Päätimme vaihtaa suuntaa ja kivuta piskuisemman Kukasvaaran päälle. Päivän aikana etenimme vaaraisessa metsässä välillä ihaillen Kerojoen juoksua. Palasimme majalle pohjoisen suunnasta samalla katsastaen kentän, jolla Goados-kota aikanaan seiso.

Seuraava päiväkaan ei antanut merkkejä kirkkaammasta kelistä. Päätimme pysytellä alempana ja lähteä tutustumaan Pyhäjärven päivätupaan. Päivän aikana selvisi, että Pyhäjärven länsipuolta pääsee kulkemaan kelvollista uraa tuvalle asti. Tuvalla tapasimme yksinäisen retkeilijän, joka oli tullut Äkäslompolon suunnalta ja metsästäjän, jolta oli koirakadoksissa. Retkeilijän kanssa turisimme pitkäänkin mutta metsästäjä

emme pystyneet auttamaan.

Kolmas retkipäivä meni lähiretkeillen ja Pyhäjärvellä makkaraa paistellen.

Neljäntenä päivänä retkeilijät nousivat Pyhätunturiin. Tarkoitus oli kiivetä tievat välttäten ja aloittaa maisemista nauttiminen tunturin pohjoisrinteessä olevalta pieneltä rotko- tai raviinilammelta. Lampea ei ollut merkitty käytössämme olleeseen karttaan, joten tulimmekin lähteelle. Lähteeltä osasimme kuitenkin lammelle. Sää oli hieman vaihteleva, ja iltapäivälle oli luvattu sadetta, joten jätimme Pyhätunturilla olevan Rajajärven katsastamatta. Suuntasimme lammelta suoraan valkealle hiekalle. Valkeasta hiekasta saimmekin nauttia auringonpaisteesta. Paluumatka Kukasmajalle sujui mukavasti vain muutama tieva ylittäen. Sääennusteessa oli perää, pari minuuttia ennen kuin saavuimme kämpän pihaan alkoi sataa.

Viimeisenä varsinaisena retkipäivänä teimme sovelletun Vareslaen kieroksen Aakenuksella. Oikaisimme parissa kohdassa hienomprien maisemien toivossa ja välttääksemme jo tutuksi tulleet paikat. Tunturissa osa halusi käydä myös Pallilaella. Osaa rakassa kulkeminen ei innostanut niin suuresti ja he ottivat kenties hiekan rennommin marjoja keräillen.

Markus Pyhälä, Juha Karsikas

Pentti Lahdenvuo

Ruijan polulla Laanila – Kiilopään tie

Ensimmäinen historiallinen henkilö, joka on matkannut Ruijanpolkua lie-nee ollut veronkantaja, kaiken alku. Näin ainakin, jos mukailee *Erno Paasilinnan* teosta ”Kaukana maailmas-*ta*”, jossa hän sanoo, että historiallinen henkilö, joka ensimmäisenä näki Petsamon jylhät rantatunturit, oli veronkantaja, kaiken alku. Toki polkua ovat käyttäneet vuosisatojen kuluessa papit, sotilaat, virkamiehet, nälkää paenneet Lapin miehet, kullankaiva-*jat* ja tavalliset Lapin asukkaat.

Ensimmäinen maininta Ruijanpo-*lusta* on vuodelta 1598. Jo tuolloin pohjoisen asukkaat kävivät kesäisin pyytämässä kalaa Jäämerellä ja pala-*sivat* kuivattuine saaliineen syyske-*sällä* takaisin kotiseuduilleen Tornio-*n* ja Kemin Lappiin sekä Kuusamon seudulle. Tätä samaa polkua käyt-*ti* myös maanmittausoppilas *Johan Albert Pionius*, joka 1871 löysi kul-*taa* nykyisen Saariselän Tunturiho-*tellin* läheltä ja rakensi sinne tällöin käm-*pän*, jonka rauniot ovat vielä-*kin* näkyvissä ”Paras Paikka”- hotel-*lin* Luttoon päin laskevalla rinteellä. 1800-luvulla polku merkittiin ja Oul-*un* läänin maaherra *Georg von Alft-
hanin* toimesta kunnostettiin viimek-*si* 1800-luvun lopussa. Reitin varrelle

rakennettiin Tankajoen, Kaksilautta-*sen* ja Paljakaisen majatalot. Vilkkain-*ta* liikenne reitillä oli 1860-luvun näl-*kä*vuosien aikaan, kun resuiset ja nä-*lki*kiintyneet ihmiset matkasivat Jää-*meren* rannalle nauttimaan kalakeit-*toa*. Matkaa tehtiin kävellen, hiihtäen,
hevosen vetämänä rekikyydillä, po-*ron* vetämällä pulkalla ja Inarinjär-*vellä* veneellä. 1870-luvulla Ruijas-*sa* asui kiinteästi jo 4500 suomalaista. Voi sanoa, että pohjoiseen päin pol-*kua* matkaavia innosti toive jostain paremmasta, joko ruuasta tai kullas-*ta* ja etelään päin palaavia leimasi toi-*veiden* täyttymys, ehkä taskussa oli tarpeeksi kultahippuja ja vatsakin oli

PENTTI LAHDENVUO

Polku kulkee jäkäläkankaalla

ravittu.

Ruijanpolku jäi tarpeettomaksi 1902, kun Prospektor Osakeyhtiö vuori-insinööri *Emil Sarlinin* johdolla rakensi tien Vuotson eteläpuolelta Kōnkään kylästä Laanilaan. Tämän tien pohjalta valmistui sitten 1913 maantie aina Ivaloon saakka. Ruijanpolku sammui ja vasta 1990-luvun lopulla sen loppuosa Kiilopään tieltä Laanilaan löydettiin uudelleen. Työn tekivät *Luppo-Matti Toivola*, *Seppo J. Partanen* ja *Lasse Kock*. Nykykunnossaan reitti on hyvin merkitty, ja soveltuu suurimalta osin maastopolkupyörälläkin kuljettavaksi.

Lähtöpaikka Laanilassa on noin 50 metriä latu- ja kävelyreittien risteyksestä etelään Kiilopäälle menevän latu- ja kävelyreitillä varressa. Polkua ohjaavat tolpan nokkahankaan asetetut vinoviitat ja avomaastossa päällekkäin pinotut laattakivet. Melko tiuhaan polun varteen on sijoitettu infotauluja, joten kulkija on kuin luonto- ja historiapolulla. Alussa Laanilan laakson suuret, vanhat männyn reunustavat kulkua. Nämä satoja vuosia nähneet puut ovat olleet todistamassa aikojen saatossa lukuisia polun käyttäjiä. Vähän väliä lennähtää lapintiaisia ja pari kuukkeliaikin tervehtimään retkeilijää; jostain kuuluu korpin raakunta. Poroja saattaa näkyä, koska maasto on jäkäläkangasta. Laaniselän ylityksen jälkeen parin kilometrin päässä ylitetään Latvakurun pohjoisosan poikittaiskurut pitkoksia myöten.

Sitten alkaa loiva nousu vaaran laelle. Maisemat ympäristöön paranevat joka askeleella; takana siintää Kainispää ja etuvasemmalla Kiilopää. Museovirasto on inventoinut reitin varren laattakivipinot rauhoitetuiksi historiallisiksi muistomerkeiksi, mutta ihmetyttää, kun joku on kaatanut nurin niitä melkoisen määrän. Vaaran laelta laskeudutaan kohti Kiilopään tietä Kopararovan lähellä. Nyt löytyy jo taas paksuja mäntyjä ja tauko-paikan istuimiksi sopivia kaatuneita kelorunkoja. Jokunen riekkopoikue pakenee kulkijan edestä kanervikkoon, ja näkyypä kovaa vauhtia kirmaava jäniskin. Yhteen vielä elävään männyn alaosaan on tikka hakannut koloja kuin kerrostaloasuntoja. Pian polku kääntyy tien vartta seuraten Kiilo-ojan yli Kiilopääntien suurelle Ruijanpolun infotaululle. Tähän tulee Laanilasta matkaa noin 7 km.

Ruijanpolun viitoitettu osuus alkaa Sompiojärveltä, oijustaen Nattasten välistä Kaptukaislammille. Sompion luonnonpuistossa on luvallista kulkea sulan maan aikana vain merkityllä polulla. Telttailupaikkoja on Sompiojärvellä ja Kaptukaislammilla sekä laavu ja kota Sompiojärvellä; laavut Kaptukaislammilla, Kopsusjärventien varrella ja Sivakkoajan notkossa. Kaptukaislammen lukitun kammin pohjoispuolella on mänty, jonka koroon on veistetty vuosiluku ja nimi-kirjaimet kuin entisajan vieraskirjaan.

PENTTI LAHDENVUO

Polun varren monikerrosasunnot

Viitoitetun osuuden kokonaispituus on 35 km. Laanilasta Kiilopääntielle kuljettu osuus sijaitsee UK-kansallispuiston ulkopuolella.

Päiväretkellä Ruijanpolulla Laanilasta Kiilopääntielle mukana olivat *Aarne Heino, Mikko Ahlqvist ja Pentti Lahdenvuuo* 27.9.2019.

Lähteitä:

www.luontoon.fi/ruijanpolku
<https://www.luontoon.fi/urhokekkosenkansallispuisto/reitit/prospektorintarina>
<http://seppoj.suntuubi.com/?cat=43>

Raija Hentman

PÄSSEJÄ TUNTURISSA

Jouluna 1990 olin menossa tuttavani kanssa Kaldoaivin erämaa-alueelle Veikon kalastuskämpälle. Se sijaitsi Unna Čahppesjavren rannalla, muutama kilometri Tenon Alakönkäältä etelään. Helppo juttu, sillä tavarat huilaisivat Ilmarin kerkassa perille. Sen kun vain hiihtäisi. (Artikkeli ilmestyi Matkailu-lehden numerossa 1/1991).

Alussa vastukset olivat vähäisiä. Muukaan tullut tuttavani Lasse ei ollut oi-

kein tottunut Tukholmassa talvikeleihin. Niinpä auto pääsi luiskahtamaan ojaan, kun sitä yritettiin ajaa lumen peittämää jäistä pihatietä parkkipaikalle.

Auton kanssa taajoessa tuhrautui kaamospäivän valoisa aika ja lähtöhetken koittaessa etelätaivaalta oli sammunut viimeinen vaaleus. Kapea kuunsirppi paistoi tunturien yläpuolella ja kylmä viima puhalsi lounaasta. Untuvatakki oli sitaistuna vyötärölle. Kartta, jota oli aiemmin katseltu

kahvipöydässä, oli taskussa, samoin kompassi. Piti päästä äkkiä liikkeelle.

Ilmari oli jo kadonnut näkyvistä tavaroinemme ennen kuin suksiemme siteet olivat kiinni. Hämäryydestä huolimatta ympäröivän maaston näki riittävän hyvin, ja kelkkajäljenkin erotti. Pitoa ei oikein tahtonut saada voidelluksi Lassen suksiin. Jäiselä jäljellä kului energiaa lipsutteluun.

Mikä on oikea jälki?

Hyvän tovin hiihdettyämme näimme edempänä kelkan pyöriskelevän koi-vikossa. Olisikohan Ilmarin reki tarttunut? Koivikkoon tultuamme näimme telan jälkiä suuntaan jos toiseen. Rinnettä viistosti noussut ura pyöräsi äkkiä alas. Kaipa kyseessä oli joku mutka – jatkoimme nousua rinnettä ylös.

Ei yhtään kelkan jälkeä. Sukset oli otettava pois, sillä lunta oli tuulen pyyhkimässä tunturin kupeessa vain nimeksi. Lasse kysyi, tiesinkö missä olimme. Kyllä, tiesinhän minä; Njal-lavaaran masto tuikutti sivulla, jokuuoma näkyi selvästi oikealla puolellamme ja selän takana Ala-Jalve.

Ajattelin, että noustuamme tunturin laelle kaivaisin kartan esille.. Siel-tä näkisi toiselle puolelle. Jotain purtavaa olisi kyllä saanut mukana olla, sillä aamupalasta oli kauan.

Tilanne valkenee

Viimein toisen puolen maisema au-keni eteemme: suuri jänkä laaksossa, sen keskellä jokuuoma, etelässä muu-

tama tunturin kumura. Viima puri vaatteiden lävitse ja kummankin oli lisättä kampetta.

Koetin muistella, miltä kartta näytti, ja miten kämppä, jonka ohi olin aiemminkin kulkenut, sijoittuisi kartalle. En muistanut. Kaivoin kartan esiin ja totesin, etten erottanut siitä mitään! Päivänkirkkaaseen täysikuuhun olisi vielä viikko aikaa.

Typeryytemme selvisi hetkessä: meillä ei ollut mitään valonlähdettä, ei tulitikkuja, ei taskulamppua. Ne olivat odottamassa kämpällä, jonka sijaintia en muistanut tarkalleen. Siellä olisiva myös perin runsaat ruokavaramme, joista ei ollut muruakaan mukana. Mitä pässinpäitä!

Olimme tehneet melkein kaikki mahdolliset virheet: mukana ei ollut tulitukkuja, ei puukkoa, ei taskulamppua eikä evästä tai kuumaa juotavaa. Lisävaatetta oli, ja ne olivat tarpeen. Kartta ja kompassi olivat myös, niistä vain ei ollut iloa, kun niitä ei nähnyt käyttä.

Lasse oli langennut samaan viipuun; ei ollut tehnyt omi valmistelujaan, tutkaillut reittiä kartalta, ottanut mukaan kompassia ja tavallisimpia turvavälineitä.

Entä sitten?

Pohdimme hetken aikaa, mitä tekisimme. Lasse totesi, ettei hän ole varma, kauanko jaksaa kulkea. Harjoittelut olivat jääneet vähille ja virensokerin aleneminen alkoi tuntua. Omasta puolestani totesin, ettei ollut

RAIJA HENTMAN

Joulunajan 2013 maisemakuva Paistuntureilta, joka on maastoltaan samankaltaista kuin Kaldoaivin erämaa-alue.

järkeä jatkaa etsimistä, vaikka jalat kuljettaisivat, kun suunnasta ei ollut täyttä varmuutta.

Käännyimme mieli karvastellen takaisin, noin kilometri ennen kämppää, kuten myöhemmin selvisi. Puolimatassa takaisinpäin näimme ja kuulimme kelkan menevän alempana jokikurussa. Ilmari etsi meitä. Kelkka lähestyi ja nousi viimein tunturin rinteeseen, jota olimme juuri laskeutumassa. Mutta ei Ilmari pysähtynyt hetkeksikään kuuntelemaan, ja ajoi ohi vajaan sadan metrin päästä. Valokeilan ulkopuolella ei

näe mitään eikä ihminen voi päästää niin kovaa ääntä, että sen olisi saanut kuuluville kelkan metelin läpi.

Miten nolottikaan, kun työnnyimme uudelleen pirttiin ja kerroimme kokemamme. Kymmenien vaelluksen jälkeen toimimme kuin pahimmat keltanokat. Nolotti kirjoittaa myös tätä juttua. Tein sen kuitenkin siinä toivossa, ette te ette olisi samanlaisia päsejä tunturissa.

TIETOAIVI

Tietoaivi kertoo Sinulle mielenkiintoisista uutuuksista retkeilyvarusteissa, antaa vinkkejä retkikohteista, tiedottaa retkeilymaailman uutisista ja opastaa retkeilytaidoissa.

Sipoonkorpea kehitetään

RAIJA HENTMAN

Bisajärven uusi keittokatos sijaitsee komealla näköalapaikalla järven koilliskulman kallion päällä.

Sipoonkorven kansallispuiston keittämiseen on saatu rahaa. Niinpä esteetön reitti Storträskin lammelle ja keittokatokselle on valmistunut. Reittimerkintä on ulotettu Storträskiltä myös läheiselle Gumböleträskin lammelle.

Bisajärven koilliskulmassa ulkoilutie kulkee korkean kallion ja järven välistä. Kallion juurelle on rakennettu liiteri ja käymälä, kallion päällä uusi keittokatos ja kolme evästelypöytää tarjoavat grillaus- ja ruokailupaikan, jolta ja hienot näkymät järvelle.

Vantaan kaupunki on satsannut 2,1 miljoonaa euroa ja sillä on rakennettu kevyenliikenteen silta Vanhan Porvoontien yli. Silta yhdistää Kuusijärven ulkoilukeskuksen kansallispuistoon. Osin uusi reitti yhdistää Kuusijärven ja puiston. Muitakin suunnitelmia on, mutta kerrotaan niistä, kun on valmiimpaa. *RH*

Älä pilaa puhelintasi

Älypuhelimet kuluttavat paljon akkua, jos pitää ahkeraan somettaa, katsella säätietoja ja tarkistella sijaintia. Vaikka mukana olisi varavirtalähde, josta riittää potkua useaan latauskertaan, on syytä muistaa pari asiaa, jottei pilaa puhelintaan kylmässä.

Useimmissa puhelimissa on litiumakku, jota ei pitäisi ladata kylmässä, sillä akku saattaa vaurioitua pysyvästi. Kriittinen raja on usein +5 astetta. Kylminä öinä teltassa puhelin olisi syytä ottaa petikaveriksi.

RH

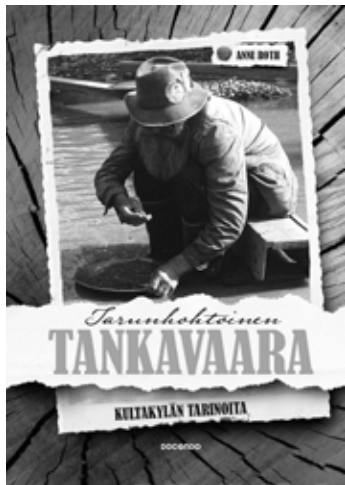
SAKARI PALO

Aamu usvainen Bisajärvi

Kirjareppu

Kirjareppu kertoo uusista kartoista, karttasovelluksista sekä retkeilyä ja luonnonystävää kiinnostavista kirjoista, ja opastaa myös vanhojen kirja-aarteiden äärelle. Miten milloinkin.

Tarunhohtoinen Tankavaara. Kultakylän tarinoita

Kirjailija *Anne Roth* aloitti kullanhuhdonnan jo neljävuotiaana Tankavaarassa. Hän on koennut kultakylän vaiheet teokseen, jonne on tallennettu paikan syntyhistoria, kehitys ja nykypäivä. Kultamiehet *Niilo 'Nipa' Raumala*, *Yrjö 'Karhu' Korhonen* ja *Kari Virtanen* keksivät tarjota turisteille mahdollisuuden kokeilla kullanhuhdontaa Tankaojan varteen tekemällään valtauksella. Kultahuuhdoto avattiin virallisesti 12.6.1970 ja

tieto levisi puskaradion kautta. Kun lehdet innostuivat kirjoittamaan uudesta matkailun vetonaulasta, kävijöitä hääri valtauksella jo ensimmäisenä kesänä tuhansittain.

Tankavaaraan liittyy monia vaihteita. Kullanhuhdontakiset saivat alkunsa, kun mietittiin tapaa, jolla voitaisiin kerätä varoja ikääntyvien kultamiesten Kultamieskodin rakentamiseen. Muitakin tempauksia järjestettiin, joissa varakkaampi väki sai osansa kullon lumosta ja kartutti samalla rakennuskassaa. Myös tasavallan presidentti *Urho Kekkonen* osallistui kisoihin vuonna 1977. Illanistujaisissa *Nipa* esitteli Kultakoti-hanketta ja ehdotti pöytäseurueelle kolehdin keräämistä hankkeelle. Kun presidentti laittoi *Nipan* kouraan *J.V.Snellmanin* kuvalla varustetun sadan markan setelin, *Nipa* sitä pyöritteli ja laushti: "Jaa, teilläkö siellä etelässä on näitä kuolleen miehen kuvallisia rahoja vielä käytössä? Meilläpäin on tavattu hoitaa elävien kuvilla!" *Kekkonen* oivalsi oitis ja komensi: "Adjutantti, viissataa tänne ja äkkiä!" Siinä setelissä oli *Kekkonen*

kuva.

Turistilaumoille piti myös perustaa kahvila ja majoitustiloja, jotka nousivat talkoilla. Myös Kultamuseo sai alkunsa Tankavaaran alkuvuosina. Sekä huuhtomon että museon liepeillä on syntynyt lukemattomia tarinoita ja monet persoonalliset henkilöt ovat tuoneet väriä niiden vaiheisiin. Toistakymmentä vuotta kultahuuhtomon perustamisen jälkeen Nipa kuoli ja Yrjö palasi Lemmenjoelle omalle valtaukselleen. Tankavaara tarjoaa edelleen palveluitaan nelostien varressa Vuotson ja Saariselän välissä. Tarunhohtoinen Tankavaara kokoaa vuosikymmenten tapahtumat ja tarinat.

Docendo 2019

Uhkia & isommuksia. Lapin Kullankaivajain Liitto ry 70 vuotta

Toimittaja *Veikko Väinänen* on kirjoittanut lukuisia artikkeleita kullankaivun tiimoilta ja seurannut alan kehitystä vuosikymmeniä. Uhkia & isommuksia penkoo perin pohjin kultamiesten ja viranomaisten kädenvääntöä kullankaivun tulevaisuudesta, ja sen keskiössä on Lemmenjoen konekaivu.

Niin yhdistyksen kuin yksittäisten konekaivajien ja valtion eri tahojen virkamiesten sekä oikeuslaitoksen välisestä toiminnasta jää sellainen kuva, että kullankaivajien kannalta kielteisten päätösten tekemisessä on turhan usein kyse arvovallasta,

perusteluiden huomiotta jättämisestä ja politiikoilla sanansa pettämisestä. Myös se kummastuttaa, että silloinkaan, kun kullankaivajien kanta on voittanut, ei häviäjää joudu maksamaan voittajan oikeudenkäyntikulua. Vastakkainhan ovat yksityinen henkilö ja virasto, jonka valmistelut tekevät virkamiehet.

Teksti on perusteellista ja puuduttavaakin, mutta tallettaa tarkoin tämän uuvutustaistelun vaiheet tuleville polville, jotka ehkä vain edellisten sukupolvien muistelmista kuulevat kultamiehistä, kullankaivusta ja tästä elämäntavasta, joka on historian-sa aikana kietonut satoja ihmisiä pauloihinsa.

Lapin Kullankaivajain Liitto ry 2019

Rinkan pohjalta

Rinkan pohjalle kertyy kaikenlaista, kuten tietoja kurseista, näytelyistä ja esityksistä sekä muita kuin retkeilytietoja ja -taitoja kartuttavia pikku-uutisia eritoten Lapista, luonnosta ja saamelaisista.

Kylmää vai kuumaa kiukaalle?

Karjakaivon saunan löylyt ovat autuaallisen olon syntypaikka. Siitä, mikä tekee saunakokemuksesta hyvän, on paljonkin tutkittua tietoa. Sitä on kerätty saunologia.fi-sivustolle. Joskus lauteilla on kiistelty siitä, onko väliä heittääkö kiukaalle kylmää vai kuumaa vettä. On sillä. Kylmä veden (+10°C) höyrystäminen vaatii 12,5 % enemmän energiaa kuin kuuman veden (+80°C) höyrystäminen. Tämä ero ei ole kovin merkittävä, mutta kylmä vesi rapauttaa kiuaskiviä nopeammin kuin kuuma vesi (<https://saunologia.fi/voiko-kiukaalle-heittaa-kylmaa-vetta/>). Saunologia.fi tarjoaa valtavan määrän kaikenlaista saunaan ja saunomiseen liittyvää tietoa ja tutkimuksia. Ehkäpä Karjakaivonkin kiuaskivet pitäisi kohta uusia? *RH*

Omatekoinen kevyttelulta

Maurin vaellussivuilla on monta mielenkiintoista artikkelia, ja erityisesti kiinnostava on selostus alle 400 grammaa painavan teltan synnystä. Tässä [http://trekking.omablogi.](http://trekking.omablogi.fi/2019/09/29/telttaa-pukkaa/)

[fi/2019/09/29/telttaa-pukkaa/](http://trekking.omablogi.fi/2019/09/29/telttaa-pukkaa/) on tee-se-itse -retkeilijälle pureskeltavaa ja sen jälkeen askareta toviksi. *RH*

Lahjavinkki

Mitä jos antaisit kaverillesi lahjaksi jäsenyyden Helsingin Seudun Lapinkävijöissä? Taas on tarjolla kiinnostavaa toimintaa ja mukavaa seuraa koko vuodeksi! Itsellesi voisit taas antaa lahjaksi Retki-lehden, jonka yhdistyksen jäsenenä saat edullisemmin. Katsopa jäseneduista. *RH*

Nellimin uittoränni retkikohteena

Nellimin uittoränni rakennettiin Nellim järven ja Keskimöjärven väliin kolmekymmentä luvuntaitteessa suurien savottojen aikaan. Nellimin vesi ohjattiin kulkemaan 304 metrisen uittorännin kautta ja korkeuseroa rännillä on 16 metriä. Museovirasto restauroi rännin ja se saatiin valmiiksi 1995. Uittorännillä on tulentekopaikka, jonka yhteydessä puolikota ja huussi.

Nellimiin tutustumista helpottaa sillä vuoden 2019 aikana kylään on valmistunut tien perusparannus ja uutta tielinjaa on n. 24 km.

Saariselän sanomat syksy 2019

RB

Lintuharrastusta voi jatkaa Ylläksen alueen lintutorneilla

Kolarin alueella on runsaasti lintutorneja ja lähimmät niistä löytyvät aivan kylien tuntumasta. Äkäslompolossa Lompolon pohjoisrannalla ja järveä kiertävän polun läheisyydestä. Kohteen löytää helpoiten aloittamalla matkan Riemuliiteriltä kohti Lompolon uimarantaa, jolloin matkaa tulee vajaa kilometri.

Toinen lintutorni sijaitsee Ylläsjärvellä, Ylläslompolon lintautornille on matkaa kuutisen kilometriä kylästä. Ylläsjärveltä ajetaan Kolarin suuntaan n. kolme kilometriä ja Hannukaisen risteyksen jälkeen kääntyy metsäautotie vasemmalle Ylläslompoloon, jonka rannalla torni sijaitsee. Muut lintutornit sijaitsevat sitten naapurikylissä kuten Kurtakon Teuravuomassa, Teuravuoman Teurajärvellä ja Siikavuoman Pasmajärvellä.

RB

Hiihtokausi avattu Ylläksellä

Lauantaina 19.10. hiihtokausi alkoi Ylläksellä!

Varhaisesta aloituksesta oli kiittäminen Äkäslompolon vapaaehtoisia laidun pohjaajia. Virallinen latujen hoito alkoi neljä päivää myöhemmin keskiviikkona.

RB

Ylläksellä siirrytään Twilight aikaan

Eli alueen katuvalot sammutetaan 22 – 06 lokakuun alusta helmikuun puoleenväliin, jolloin revontulia on helpompi tarkkailla.

Winter Warrior Finland 2020

RB

Kansallispuistossa juostaan umpihangessa ja sukellaan avantoon 28.3.2020

Yllätyksellinen juoksukilpailu Ylläksen tuntureilla kansallispuistossa. Esteratajuoksu on laji, joka saa tuoreen ja raikkaan lisän arktisesta kisasta. Kansallispuistoon ei viedä rakennustelineitä, vaan kilpailun esteet rakentuvat pääosin luonnon omista aineksista. Kisassa juostaan metrisessä umpihangessa, ryömitään lumitunneleissa, kiipeillään köysissä ja sukellaan avantoon.

Niille, jotka eivät halua kilpailla verenmaku suussa, on mahdollisuus hakea elämyksiä haastesarjassa, jossa lyhyemmällä reitillä esteiden suoritus on vapaaehtoista. Haastesarja sopiikin loistavasti, vaikka polkujuoksu-harrastajille.

Kilpailun lähtö ja maali ovat luontokeskus Kellokkaalla. Reitti kulkee Kellostapulin ja Kesänki tunturin kautta. Vesiesteet ovat Kesänkijärvelä, Kesänkikeitaan lähellä. Tämä on luontokeskuksen lisäksi hyvä paikka seurata kisaa.

RB

Ylläs Levi hiihto 4.4.2020

Reitti lähtee Ylläksen laskettelukeskusta, kulkee Pallas-Yllästunturin kansallispuiston metsissä ja tuntureilla, ja jatkaa itään kohti Leviä. Kilpailu päättyy Levin talvikeskuksen keskusta.

Tarkemmat tiedot Visma ski classic <https://www.levi.fi/fi/ajankohtaista/kauden-kohokohdat/visma-ski-classics-yllas-levi.html>

RB

Kahvikeitaan latukahvila valmistuu keväthangille 2020

Kahvikeitaan taukopaikalla on ensi vuoden puolella tulossa iso muutos, kun Kahvikeitaan latukahvila valmistuu. Kahvila sijaitsee n. 60 metriä vanhan laavun yläpuolella. Tällä tietämin vanhaa laavua ei olla purkamassa, mutta puuhuoltoa ei enää järjestetä laavulle.

RB

Pahtavaaran tupa Muonio

Tupa sijaitsee Tupakkalaen eteläpuolella Pahtavaaran kupeessa pienen lammen rannalla Ylläs-Olos -reitillä varrella, mutta kämppä ei näy reitille. Matkaa tulee polkua pitkin n. 7 km Muotkavaara - Äkäslompolo -tieltä Olokselle päin. Kämpä on siirretty sinne kahden kilometrin päästä Ruosteavaarasta vuonna 2006.

Pahtavaara autiotupa, tuvan koordinaatit: Euref-Fin (~ WGS84) lat: 67° 47.4207' lon: 24° 01.4736' ETRS-TM-35FIN: N: 7522507 E: 374528.

Kamiina, kuivakäymälä, puuvarasto ja tulentekopaikka. Makuulaveri 6 hengelle.

<https://www.retkikartta.fi/?id=1000046828>

RB

Matti kukkarossa uhkaa lopettaa rahoituksen

Äkäslompolon kyläyhdistys on pyörittänyt jo kolmisen vuotta rahanke-räystä, jotta se pysyy mukana kaivos-hankkeen ympärillä pyörivässä lausunto ja muistutusprosessissa. Rahan tarve ei ole päättynyt, koska uudet lausuntokierrokset ovat edessä. Tärkeintä olisi rahoituksen jatkuvuus. Se ettei jokaista lausuntoa varten tarvitsisi kiertää kylässä hattu kourassa.

Kaivosadressiin on kerätty jo 51 000 nimeä, päättäjien muistettava vastuunsa. RB

YLEISTÄ

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry perustettiin vuonna 1973 edistämään erityisesti Helsingin seudulla Lapin matkailua ja retkeilyä. Jäsennyysmuodot ovat varsinaiset jäsenet, nuorisojäsenet ja kunniajäsenet.

Jäsenmäärä: 15.11.2019, 805 henkilöä ja lehden erillistilaajia, 6 kpl

Jäsenmaksut: vuodelle 2019 varsinaiset jäsenet 20 euroa ja nuorisojäsenet (alle 18 vuotiaat) 10 euroa

Jäsensihteeri: *Saara Loiste*,
040 565 6231
jasenasiat(at)lapinkavijat.fi

Jäsenrekisterin ylläpitäjä,
sekä osoitteenmuutokset:
Sakari Palo, 040 530 9578
jasenasiat(at)lapinkavijat.fi,
Varahenkilö: *Kauko Hämäläinen*

Verkkosivut: www.lapinkavijat.fi
Ylläpitäjä *Sirkka Leppänen*,
varalla *Markus Pyhälä*

Pankkiyhteys:
Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille.

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut	1999
Välinevuokrat	123
Kukasmajan käyttömaksut	1025
Goados-kodankäyttömaksut	1038

HALLITUS

Puheenjohtaja: *Markus Pyhälä*,
040 419 0967,
markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi

Varapuheenjohtaja:
Raija Hentman, 0400 380 606,
raija.hentman(at)lapinkavijat.fi

Sihteeri: *Sirkka Leppänen*, 050 346 5876
sirkka.leppanen(at)lapinkavijat.fi

Jäsenet: *Marina Koskelainen, Eija Lempinen, Kaisa Peuramäki, Ari Saarinen, Taina Tervahartiala*

Hallituksen sähköposti:
info(at)lapinkavijat.fi

TOIMIKUNNAT

Koulutustoimikunta: vetäjä
Saara Loiste, 040 565 6231,
koulutustk(at)lapinkavijat.fi,
jäsenet *Ilpo Heikkinen, Risto Heinänen, Raija Hentman, Erkki Holopainen, Aira Häkkinen, Joanna Kurki*

Ohjelmatoimikunta: vetäjä
Marina Koskelainen, 0400 291 550,
ohjelmatk(at)lapinkavijat.fi,
jäsenet *Annu Koistinen, Marja Luhtala, Ritva Puranen, Heli Rekiranta, Taina Tervahartiala, Ilona Vaara*

Talkootoimikunta: vetäjä *Kaisa Peuramäki*, 050 353 7637,
talkootk(at)lapinkavijat.fi,
jäsenet *Mikko Kanerva, Sulo Laakso, Eija Lempinen, Auli Martin, Matti Miettinen, Juha Saarnio, Jukka Severinkangas, Harry Smeds*

TOIMIKUNNAT

Tiedotustoimikunta: vetäjä *Raimo J. Kumpu*, tiedotustk(at)lapinkavijat.fi
jäsenet *Reijo Blomberg, Raija Hentman, Sakari Palo, Soile Taskinen*

Ulkoilutoimikunta: vetäjä
Juha Karsikas, 040 548 1250,
ulkoilutk(at)lapinkavijat.fi,
jäsenet *Sari Haarala, Jorma Nurmi, Markus Pyhälä, Petri Rissanen, Taina Ronkainen, Sari Vikström-Kivioja*

TOIMIHENKILÖT

Taloudenhoitaja: *Hellin Saarelainen*,
041 516 4331, hellin.saarelainen(at)
tilikirjaamo.fi

Instagram-tilin hoitaja:

Antti Pasanen
some(at)lapinkavijat.fi

Yhdistyksen emäntä:

Ritva Puranen, 040 840 0757

Karjakaivon majojen isäntä:

Ari Saarinen, 0400 620 595
karjakaivo(at)lapinkavijat.fi

Kittilän Kukasjärven majojen isännät:

Uljas Pernu, Muottikuja 5 B 38, 00380
Helsinki, 040 592 7278

Markus Pyhälä, Suokatu 16 C 31,
05800, Hyvinkää, 040 419 0967

Sähköposti: kukas(at)lapinkavijat.fi

TIEDOTTAMINEN

Jäsenlehti: Lapinkävijä, ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehden erillistilaus ei-jäsenille 10 euroa/vuosi.

Ilmoitukset:

1/1 sivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/4 sivua	60 €

Takakansi 125 mm x 170 mm

Neljästä peräkkäin julkaistusta samasta ilmoituksesta peritään vain kolmen ilmoituksen hinta. Alv. 0%. Ilmoitusten tulee olla painovalmiita.

Lehden vastuu virheellisestä ilmoituksesta rajoittuu ilmoituksen hintaan. Mediakortti osoitteessa www.lapinkavijat.fi

Sähköpostilista: Tervetuloa sähköpostilistalle. Sähköpostitse tiedottaminen täydentää tiedonjakelua Lapinkävijä-lehden, HSL:n kotisivujen ja Facebookin lisäksi. Listan jäsenille tiedotetaan tulevista tapahtumista ja mahdollisista ohjelmien muutoksista.

Jos sinulla on HSL:n tapahtumiin liittyvää tiedotettavaa, jota ei ole lehdessä tai internetsivuilla, ota yhteyttä sähköpostilistaa hoitavaan *Sakari Paloon*, 040 530 9578, [jasenasiat\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:jasenasiat(at)lapinkavijat.fi).

Hänelle ilmoittaudutaan myös sähköpostilistan jäseneksi. Listan tietoja ei käytetä muuhun kuin tällaiseen tiedottamiseen.

 NUUKSION MAJAT

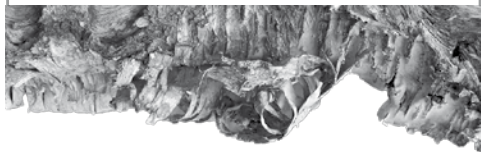
Karjakaivon majat sijaitsevat Nuukiossa noin kahden kilometrin päässä Suomen luontokeskus Haltiasta. Ylämajassa on laverit viidelle, kamiina ja kaasuliesi. Alamajassa on laverit kolmelle, kamiina, takka sekä sauna. Valoa antavat myrskylyhdyt ja kynttilät. Alamajan pihassa on kaivo, liiteri, laituri sekä käymälä. Ylämajalle saa tuoda lemmikkieläimiä. Karjakai-voa ei voi varata omaan käyttöön.

Karjakaivon majaa ei voi varata tai vallata omaan käyttöön, uusien tulijoiden tulee tuntea itsensä tervetulleiksi. Pidä maja kokoajan siistinä, siivoa ja täytä puutelineet lähtiessäsi.

Henkilö, jolla ei ole avainta, saa oleskella majalla vain avaimenhaltijan seurassa ja vastuulla.

Majalla ei saa oleskella edes lievästi juopuneena.

Karjakaivon avaimen saat jäsenkorttia vastaan *Kari Rautiolta*, 0400 443 507, *Saara Kostamalta*, 040 840 0946 ja *Suomen luontokeskus Haltiasta*, 040 163 6200. Avain on palautettava heti käytön jälkeen hakupaikkaan. Karjakai- von käyttömaksut (saunominen ja/tai yöpyminen): aikuiset jäsenet 5 €, ei-jäsenet 8 €, lapset alle 16v. 2,50 €.

Avain luovutetaan vain HSL:n jäsenelle jäsenkorttia näyttämällä

Jäsenillä on mahdollisuus saada Karjakaivon avain jatkuvaan käyttöön 50 € panttia vastaan, kun jäsenyys on kestänyt vähintään kaksi vuotta. Pantti 50 € (maksetaan takaisin, kun avain palautetaan) ja toimitusmaksu 20 € (ei palauteta) maksetaan Nordean tilille FI18 2142 1800 0138 42 käyttäen viitettä 3573.

Avaintenhoitaja *Taina Tervahartia-la*, 050 554 4432, karjakaivo(at)lapinkavijat.fi, pitää rekisteriä avaimista. Ota yhteyttä Tainaan ennen maksun suorittamista. Avain lähetetään postitse, kun maksu on kirjautunut tilille. Panttisummaa ei makseta takaisin, jos avain katoaa. Uudesta avaimesta peritään uusi panttimaksu, muttei toimitusmaksua. Hallitus pidättää oikeuden olla luovuttamatta avainta henkilölle erityisistä syistä.

LAPIN MAJAT

Kukasmaja sijaitsee Kittilän Kukasjärvellä. Tuvassa on laverit patjoineen kymmenelle hengelle, kamiina- ja takkauunilämmitys, uunillinen kaasuliesi, ei sähköä. Tuo mukanas wc-paperit, kynttilät ja astianpesuaine. Käyttömaksut 9 €/vrk, lapset alle 16 vuotta 5 €/vrk, koko majan vuokraus 40 €/vrk, 250 €/viikko. Lisämaksu ei-jäsenille 6 €/hlö/vrk. Erillinen sauna on yhteinen Goados-kodan kanssa, samoin kalastuslupa, verkot ja katiska.

Goados-kota sijaitsee samassa pihapiirissä. Majoitustilaa lavereilla kahdelle hengelle, lisäpatja yhdelle, kamiinalämmitys, ei sähköä. Käyttömaksut 5 €/vrk, lapset alle 16 vuotta 3 €/hlö/vrk, koko kodan vuokraus 15 €/vrk, 100 €/vko. Lisämaksu ei-jäsenille 5 €/hlö/vrk. Erillinen saunarakennus. Majan ja kodan varaukset: *Markus Pyhälä*, 040 419 0967, kukas(at)lapinkavijat.fi
Tarkemmat varaustiedot
www.lapinkavijat.fi

KULKU RETKEILYTUKIKOHTIIN

Karjakaivolle pääsee Espoon sisäisen liikenteen bussilla 245 Espoon keskuksesta. Bussin lähtölaituri on Espoon asemalla välittömästi radan vieressä Helsingistä tultaessa oikealla puolella. Nuuksiossa jäädään pois joko Meerlammen pysäkillä (E6948) tai Solvallon urheiluopiston pysäkillä (E6938). Meerlammen pysäkillä noin 100 m eteenpäin mäen päällä on oikealla puolla puomilla suljettu yksityistie, jota pitkin pääsee noin puolimatkaan. Puomi on vastapäätä Nuuksiontie 66:ta. Varustauduttahan kartalla ja kompassilla, jos reitti ei ole ennestään tuttu.

Kukasjärvelle kuljetaan sulanveden aikaan Aakenuksen Pyhäjärven parkkipaikalta kävellen polkua ja pitkoksia noin 3 km tai soutuveneellä Kukasjärven rannasta. Tie Pyhäjärvelle aurataan maaliskuun alussa. Aakenuksen Pyhäjärven rantaan voi tilata taksin Kittilän Taksiautoilijat ry:n numerosta 0200 99800, www.levintaksi.com. Parkkipaikan osoite on Pyhäjärventie 500. Äkäslompolo-Kittilä -tien varrella oleva Tulivuoripuiston parkkipaikka ei ole talvisin auki. Parkkipaikalle voi jättää auton, mutta auton saaminen pois tieltä vaatii lapiotöitä. Tulivuoripuistosta Kukasjärvelle on 3,2 km

Jäsenedut saa vain jäsenkortin esittäen

Scandinavian Outdoor 10%, Forum Helsinki sekä Tammisto Vantaa, www.scandinavianoutdoor.fi

Kilpisjärven retkeilykeskus, 10% majoituksesta, www.kilpisjarvenretkeilykeskus.fi

Hotelli Hetan majatalo 10% normaalihinnoista, 5% alennushinnoista, www.hetan-majatalo.fi

Veljekset Halonen Oy:n retkeilyosasto 15%, Helsinki kauppakeskus Itis ja Espoo kauppakeskus Sello, www.halonen.net

Ankarat Avotunturit 15 % verkko-kaupan tuotteista (ei elektroniikasta ja keitinlaatikosta), www.avotunturit.fi. Pyydä alennuskoodi ja ohjeet osoitteesta, [jasenasiat\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:jasenasiat(at)lapinkavijat.fi)

Retki -lehti uusi 6 numeron tilaus 35 € (norm.50 €) ja jo tilatusta lehdestä 5 € alennus. Lähetä tietosi Raija Hetmannille, [raija.hentman\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:raija.hentman(at)lapinkavijat.fi)

Karttakeskuksen kartoista ja kirjoista 10-15%. Katso ohjeet, Lapinkavijat.fi> Jäsenedut

HSL:n jäsenet voivat osallistua näiden järjestäjien retkille jäsenhinnoin

Tunturikerho Kavtsi: Tunturikerho Kavtsin ja HSL:n yhteistapahtumista on tiedot toimintasivuilla. Tunturiladun ja Kavtsin toimintaan voi tutustua tarkemmin osoitteessa www.tunturilatu.fi/kavtsi tai ottaen yhteyttä Annu Koistiseen, puh. 050 326 6960 tai [annu.koistinen\(at\)iki.fi](mailto:annu.koistinen(at)iki.fi)

Lapinkävijät Kiehiset: www.kiehiset.fi, Hannu Pohjolainen, 050 355 5052, [hannupohjolainen\(at\)luukku.com](mailto:hannupohjolainen(at)luukku.com)

Lapinkävijät Owla: www.tunturilatu.fi/owla, Hannu Liljamo, 044 322 3646, [hannu.liljamo\(at\)gmail.com](mailto:hannu.liljamo(at)gmail.com)

Järvenpään retkeilijät ry: www.jarvenpaanretkeilijat.com, Mikko Järvinen, 040 844 5295

Haluatko liittyä jäseneksi

www.lapinkavijat.fi>Jäseneksikö ?>Liittymislomake

Tai

Ota yhteys: *Saara Loiste*

040 565 6231

[jäsenasiat\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:jasenasiat(at)lapinkavijat.fi)

WGS84
N60, 17, 908', E24, 35, 089'

Karjakaivon alamaja

KKJ: P=6689898, I=3366653

Karjakaivon ylämaja

WGS84
N67. 42.709', E24.19.819'

Kukasmaja

KKJ: P=751315, I=338705

Goados-köta

Telttoja rinkkoja ahkioita keittimiä

Vuokrausvastaava: Juha Jahkola
varustevuokraus(at)lapinkavijat.fi, 040 553 6350

Varahenkilö: Raimo J. Kumpu, Näyttelijän-
tie 4 A 21, Helsinki, varustevuokraus(at)
lapinkavijat.fi

Välinevuokraus

Yhdistyksen jäsenille normaalihintaan ja ei-jäsenille korotettuun hintaan

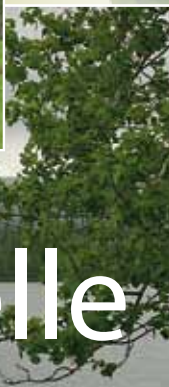
Hilleberg Savotta Fjällräven Haglöfs

Yhdistyksen jäsenille normaalihintaan ja ei-jäsenille korotettuun hintaan.
Tarkemmat tiedot verkkosivuilla www.lapinkavijat.fi

Posti Green

Tule kokemaan erämaan rauhaa
Aakenuksen syliin

Kukaskajärvelle

Jäsen, varaa itsellesi
Gados tai Kukasmaja
taikka molemmat

Ota yhteyttä *Markus Pyhälä*, 040 419 0967